Alapítva 1927-ben

DEVECSERI UJSÁG

2019. Március | A Település Közéleti Lapja | XXVI. (XLI.) évfolyam 3. szám

„SZITA, SZITA, BÓBITA, JÖJJENEK A FONÓBA…”

REGIONÁLIS SZAKMAI RENDEZVÉNY A VACKOR MŰVÉSZETI MODELLÓVODA SZERVEZÉSÉBEN

Köszöntő dallamok
Fotó: DVTV/Kovács Zsolt

2019. február 20-án került sor a Liszt Ferenc Zeneakadémia által irányított EFOP pályázat óvodai zenei nevelés gyakorlatát átértékelő és gazdagító, művészeti komplexitás módszereinek bemutatására a Devecseri Városi Könyvtár lovagtermében.

(Folytatás a 2. oldalon)

„BARKÁT BONTOGAT ÉS HAVAT OSZLAT MÁRCIUS…”

Ha a hónapok között versenyt hirdetnénk a legszebb, legkedvesebb elismerésért, azt gondolom - a háború istenéről, Marsról elnevezett, böjtmás havaként is emlegetett, tavaszt hozó hónapunk - március a díjnyertes lehetne. Beköszöntét a hosszú, hideg, téli napokat követően mindenki nagyon várja. Jöttével indul újra az élet, újjászületik a természet, ébredeznek a szívek. A magyar irodalom költői, írói joggal nevezik szépnek, kedvesnek a kikeletet. A langyos, melegebb napsugarak hatására zöldülni kezd a táj, barka bontja bársonyát, hóvirág mosolyog felénk, az árokpartokról színes virágok kacsintanak ránk, már hajnalban hangosan dalolnak a madarak. Sokan izgatottan figyelik az időjárás-előrejelzéseket, mert egyre többen mennének a szabadba a csalogató napsugarak hatására, ám március ravaszsága okozhat meglepetést a kirándulóknak, kertekben dolgozóknak.

(Folytatás az 5. oldalon)

Juhász Gyula:

Szerelem?

Én nem tudom, mi ez, de jó nagyon,
Elrévedezni némely szavadon,
Mint alkonyég felhőjén, mely ragyog
És rajta túl derengő csillagok.

Én nem tudom, mi ez, de édes ez,
Egy pillantásod, hogyha megkeres,
Mint napsugár, ha villan a tetőn,
Holott borongón már az este jön.

Én nem tudom, mi ez, de érezem,
Hogy megszépült megint az életem,
Szavaid selyme szíven simogat,
Mint márciusi szél a sírokat!

Én nem tudom, mi ez, de jó nagyon,
Fájása édes, hadd fájjon, hagyom.
Ha balgaság, ha tévedés, legyen,
Ha szerelem, bocsásd ezt meg nekem!

„SZITA, SZITA, BÓBITA, JÖJJENEK A FONÓBA…”

REGIONÁLIS SZAKMAI RENDEZVÉNY A VACKOR MŰVÉSZETI MODELLÓVODA SZERVEZÉSÉBEN *(Folytatás a címlapról)*

Történelmi helyszínen, a tudást közvetítő regionális rendezvényen a Vackor Művészeti Modellóvoda mutatta be a Pilot program eredményeit. Két éve zajlik a pályázat keretében az óvodai zenei módszertani képességfejlesztés, énekes játékok, zenehallgatás gyakorlati megújítása, amely egy olyan állomásához érkezett, ahol a kidolgozásban részt vett intézmények bemutathatták miként alkalmazzák a művészetek komplex módszereit a zenei tevékenységekben. Nagy örömünkre szolgált, hogy a lovagterem színültig megtelt Veszprém, Zala, Vas, Győr-Moson-Sopron, illetve Somogy megyéből érkezett kollégákkal. Felemelő érzés volt az impozáns helyszínen, a történelem falai között gyermekekről, a jövőről, művészetekről vallani. Elsőként köszöntő dallam csendült fel furulyán és csörgődobon Bertalanné Poór Beáta, Lipkáné Oszkó Ágnes és Hóborné Nemes Márta óvodapedagógusok művészeti élményt nyújtó előadásában. A rendezvényt Ferenczi Gábor polgármester úr nyitotta meg, aki az óvodai művészeti nevelés jelentőségéről beszélt, szívélyes gondolatokat intézve a jelenlevőkhöz. A szakmai nap első felében előadásokat hallhattak az érdeklődők a pályázat céljairól, eddig megtett lépéseiről dr. Gordánné Oláh Márta szakmai koordinátor, a művészetek komplex és integrált alkalmazásáról az óvodai gyakorlatban, Lennerné Pál Szilvia intézményvezető, a zenei nevelésről, különös tekintettel a gyermektáncra, Bertalanné Poór Beáta szakvizsgázott óvodapedagógus, az óvodai zenei nevelés új tanulási formáiról, Imri Zoltánné intézményvezető-helyettes előadásában. Ezt követően modellálások, bemutató filmek formájában lehettek részesei a jelenlevők az interaktív gyakorlati bemutatóknak. Láthattak gyermektánc tanítást, mikrocsoportos zenei képességfejlesztést, ezen belül ritmusérzék fejlesztést, továbbá tevékenységbe ágyazott zenehallgatást a farsangi ünnepkörhöz, illetve kiállítás megtekintéshez kapcsolódóan, valamint énekes játék tanítást modellálással, Bertalanné Poór Beáta irányításával. A látott tevékenységeket minden esetben reflektív értékelés követte. A kollégák reflexiójukban is megfogalmazták, mennyire nagy szükség lenne az ilyen elméletet gyakorlattal ötvöző, módszertant megújító szakmai rendezvényekre. Végül gazdag zenei élményt nyújtott a Vackor Óvoda óvodapedagógusainak sárközi karikázó tánca. Meghívott vendégeinknek Kodály Zoltán gondolatait idéző zenei szeretetüzenetekkel, a kollégák által saját kezűleg varrt Vackor könyvjelzőkkel, illetve konyhásaink által sütött friss pogácsával kedveskedtünk. A művészetek találkozásának, együttes hatásának lehettünk részesei, hiszen a zenei nevelés mellett, „Csak tiszta forrásból” címmel a népművészet gazdag tárházának kiállítása várta a látogatókat a könyvtárban. Hálásan köszönjük Szente-Takács Anna

Sárközi karikázó tánc az óvodapedagógusok előadásában
Fotó: DVTV/Kovács Zsolt

igazgatónőnek és munkatársainak lelkes és szíves együttműködését, segítségét a helyszín, illetve a gondos vendéglátás tekintetében. Továbbá Baráth András és Kovács Zsolt odaadó munkáját a technikai feltételek tökéletes biztosításáért. „Rá kell egyszer már mutatni a legkisebbek nevelésének országos kulturális jelentőségére. Ha nem ültetjük el a zene szép magvát a legzsengébb korban, később hiába próbálkozunk vele: ellepi a lelkeket a gyom. Van-e szebb hivatás, mint új kertbe az első jó magot vetni?” (Kodály Zoltán)

Lennerné Pál Szilvia
óvodavezető

„SZÜLŐ-SULI” PROJEKT AZ ÁLTALÁNOS ISKOLÁBAN

Az EFOP-3.11.1-17-2017-00027 számú „Szülő-Suli” - Tanulók iskolai előmenetelének javítása és a korai lemorzsolódás visszaszorítása az iskola-család együttműködésére alapozott egyéni fejlesztésen keresztül - című projektben 25 fő felső tagozatos tanuló és 7 fő mentor vesz részt a devecseri általános iskolában. A 2018. január 1. és 2020. december 31. között megvalósítandó projekt célja a korai iskolaelhagyás megakadályozása, az iskolai kudarc szempontjából veszélyeztetett gyermekek, illetve családjaik célzott támogatása, fejlesztő órák, valamint különféle rendezvények biztosításával. A célok megvalósítása érdekében, heti 3 óra fejlesztésben részülnek a tanulók, ahol a tanuláshoz szükséges képességek fejlesztésén túl a tanulásban való megsegítésüket, korrepetálásukat, a szocializációs és a társas kapcsolataik fejlesztését végezzük. Emellett számos egyéb program, foglalkozás színesíti a projektet, segíti a szülőkkel való kapcsolattartást, párbeszédet, szemléletformálást, az oktatás fontosságának közvetítését. Sok feladatot végeztünk az első félévben. Havonta egy alkalommal informatika szakkörön vehettek részt a gyerekek. Az oktatásba való visszatérés program során szintén havi egy alkalommal hívtunk vendégeket a tanulók és hozzátartozóik közé, melyben igyekeztünk olyan emberek életútját bemutatni, akik ismerősek a diákok és családtagjaik számára. (Iskolánk dolgozói, volt diákok, szülők stb.) A tanulás tanítása kéthavonta egy alkalommal került megrendezésre, ahol a tanulásra való tanítás volt a feladat. Téma volt az egészségtudatos gondolkodás fejlesztése, melynek során az elméleti ismeretek közvetítését fórum keretében, míg a gyakorlati tudnivalók elsajátíttatását egészségnap formájában valósítottuk meg a tanulókkal és szüleikkel. A meghívott dietetikus szakember tájékoztatott a zöldségek és gyümölcsök rendszeres napi bevitelének a szükségességéről, majd gyümölcssalátát készítettünk, amit közösen fogyasztottunk el. Fontosnak tartjuk, hogy a szülők és gyermekeik több időt töltsenek együtt, játszanak, tanuljanak, ezért a „Tudós família” vetélkedő során erre találtunk ki játékokat, melyeknek igen nagy sikere volt. Az ünnepek is nagy jelentőséggel bírnak a projektben, ezért szerveztünk Mikulás focikupát, Adventi készülődés címmel pedig kézműves foglalkozást, ahol a tanulók ajándéktárgyakat készíthettek szeretteiknek. A szülők, hozzátartozók is örömmel tevékenykedtek. Jóízűen fogyasztottuk a diós és mákos bejglit, a pogácsát és finom narancsos teát. Január havi záró rendezvényünk egy anyanyelvi vetélkedő volt a magyar kultúra napján. 5 csoportban versenyeztek a tanulók, mindegyik csoportban részt vettek 5. 6. 7. 8. osztályos tanulók is, a kérdéseket a tanulók osztályfokának megfelelően állítottuk össze. A zenei feladványok, a betűrejtvények, az események sorrendbe állítása, a műveltségi totó, az igaz-hamis állítások megoldása után meghallgattuk a Himnuszt, majd következett az eredményhirdetés. A mentorok rendszeresen konzultálnak egymással és az osztályfőnökökkel a bevont tanulók előre haladásáról. Az eddigi tapasztalatok alapján pozitív irányba történő elmozdulás figyelhető meg, elsősorban a tanuláshoz való viszony alakulásában.

Mikulás focikupa
Fotó: dr. Lennerné Magvas Andrea

Halász Lászlóné
a projekt szakmai koordinátora

JÓTÉKONYSÁGI KONCERT

Jótékonysági koncertet rendezett február 15-én a művelődési ház. A színházterem közönségét az intézmény vezetője, Szente-Takács Anna köszöntötte, aki Emily Murdochtól kölcsönzött idézettel - „A zene híd. (...) Összeköti az embereket valami feljebbvalóval, a zene kimondja azt, ami kimondhatatlan” - kérte a színpadra az est fellépőit, a 19 éves Devecseri Ifjúsági Fúvószenekart és a vendég 95 éves Ajka Városi Bányász Fúvószenekart. A helyi karmester, Ihászné Szabó Katalin klarinétművész bevezetőjében elmondta, hogy a szomszédos város zenekara is a devecseriek javára játszik, az összegyűlt pénzadomány a Devecseri Zeneiskolát gazdagítja. Szólt arról is, hogy Ormándlaky Péter karnagyot ő helyettesíti balesete miatt. A jól begyakorolt dallamok most is sikert hoztak. A fergeteges előadásukkal az ajkaiak, Szücs Krisztián (zeneiskola igazgató) vezényletével szintén tetszést arattak a közönség soraiban. Vastapssal jutalmazták őket, majd a ráadás zenével búcsúztak el. A helyi szervezők egyben örömüknek adtak hangot, hogy a nagymúltú bányászzenekar vállalta a fellépést, s ezzel is erősödött a két zenekar közötti szoros barátság.

Czeidli József

A Devecseri Ifjúsági Fúvószenekar - vezényel: Ihászné Szabó Katalin klarinétművész, zeneiskola igazgató
Fotó: DVTV/Kovács Zsolt

Az Ajka Városi Bányász Fúvószenekar - vezényel: Szücs Krisztián zeneiskola igazgató
Fotó: DVTV/Kovács Zsolt

AZ ÉN ZENEKARAIM

Ifjúsági Fúvószenekarunk szereplése hosszú évek óta szerez örömet hallgatóságának. Most közös fellépésük az Ajka Városi Bányász Fúvószenekarral megduplázta a sikert. Eszembe juttatta gyerekkorom egyik kedves zenéhez kötődő emlékét. Mindig izgatottan vártam a Tűzoltózenekar fölvonulásait. Haraszti József karmester magasra emelte tamburmajor botját, egy kis rántás vele, és kilépett a zenekar, megszólalt az induló és zengett végig az utcán. Mi, gyerekek futólépéssel tartottuk az iramot az egyenruhás zenészekkel. Bámultuk a fúvósok harsogó, magabiztos játékát, csillogó hangszereiket, de kedvencünk Dukán Jóska bácsi, a cintányéros volt, aki ránk kacsintva, kissé felénk fordulva csapta össze a két hatalmas réztányért. Ilyenkor ugrottunk egyet és nagyokat kacagtunk. A téren megálló és továbbjátszó „rezesbandát” mindig sok ember érdeklődő szeretete vette körül. Csodáltuk játékukat. Évek múlva még nagyobb lett a csodálatom és a tiszteletem, amikor megtudtam (megértettem), hogy valamennyien kétkezű munkások; Réfi Oszkó Lajos, Somogyi Ferenc a mezőgazdaságban, Szücs József a postán, a Nagy testvérek, Dukán József, Stahl Ferenc az iparban és más helyeken dolgoztak, és a többiek is mind nehéz munka után mentek a próbákra. A zene szeretete hívta őket. A hangszereket 1936-ban Schandl Károly, országgyűlési képviselő ajándékozta 36 főre. Az egyenruhára a környező településeken gyűjtöttek, ezért viszonzásként évente egyszer játszott az együttes a falvakban. Ha az idősebbek abbahagyták, mindig újak álltak a helyükre. Szomorú, hogy majd negyedszáz év után a zenekar feloszlott. Az ok ma sem tisztázott teljesen. A ’60-as években tánczenekarok alakultak. Természetesen nem a fúvósok pótlására. Ezek az együttesek jellegzetes felállásban játszottak; szaxofon, trombita (piszton), harmonika, dob. Búcsúkban, bálokban, lakodalmakban szórakoztattak. Egy rövid ideig működött a 12 fős gyermekharmonika-zenekar. Aztán minden devecseri örömére megalakult az Ifjúsági Fúvószenekar Ormándlaky Péter vezetésével, akit, ha kell Ihászné Szabó Katalin helyettesít. Innentől kár lenne folytatnom, mert a történet már mai – mindenki ismeri. Legutóbb a zeneiskola farsangi rendezvényén tapsolhattunk zenészeinknek. Mert van-e szebb szemnek, fülnek, szívnek, mint amikor egy kis zenész egy szál maga bátran kiáll a színpadra a nagyszámú közönség elé és bátran megszólaltatja hangszerét, amikor csak ő van és a zene, no meg a hallgatóság szeretete.

Váti Ferenc

Fotó: Archív

Fotó: Archív

NÉPDALÉNEKLÉSI VERSENY

A helyi általános iskola immár ötödik alkalommal rendezte meg a népdaléneklési versenyt. A jól felkészült gyermekek három kategóriában versenyeztek (1-2., 3-4. osztály, felső tagozatosok). A zsűri tagjai a zeneiskola tanárai voltak; Ihászné Szabó Katalin igazgató, Horváth Bettina és Göcsei Márk. Egybehangzó volt a vélemény, örömmel és szeretettel vállalkoztak a tanulók a szereplésre, szép hangon, élményszerűen szólaltatták meg a választott népdalokat. Az elért eredmények: 1-2. osztály - 1. helyezett: Leja Larina 1.a, 2. helyezett: Tóth Albert 2.o, 3. helyezett: Orsós Dzsesszika 2.a. 3-4. osztály - 1. helyezett: Németh Hanna 4.a, 2. helyezett: Orsós Bíborka 3.a, 3. helyezett: Kalányos Evelin 4.a. Felső tagozat - 1. helyezett: Török Vivien 8.b, 2. helyezett: Dávid Eszter 6.b, 3. helyezett: Török Laura 8.a.

Czeidli József

A népdaléneklési verseny helyezettjei
Fotó: Iskola

PÉNZ7 AZ ISKOLÁBAN

Magyarország 2015-ben csatlakozott először ahhoz, az Európa-szerte 23 országban egy időben zajló kezdeményezéshez, melynek célja, hogy már fiatal kortól segítse a pénzügyi ismeretekkel rendelkező, sorsát e téren is kezében tartó fogyasztó információkkal való támogatását, a figyelemfelkeltést a pénzügyi tudatosságra. A 2019-es év pénzügyi témája: „Okosan a befektetésekről”. Emellett cél a vállalkozói kompetenciafejlesztés és a vállalkozói ismeretek élményalapú bevezetése, természetesen korosztálynak megfelelően. Iskolánk idén is csatlakozott a február 25 – március 1. között országosan megrendezésre kerülő Pénz7 programhoz. A kisebbek megismerték La Fontaine: A tücsök és a hangya című meséjét, csoportmunkában dolgozták fel a történetet, fogalmazták meg a tanulságot. A 4. osztályosok akadályversenyen vettek részt, amelyben a különböző állomásokon pénzzel kapcsolatos feladatokat kellett megoldaniuk. A helyes megoldásokért jelképes pénzt kaptak, mellyel tovább gazdálkodhattak. Tanulóink egy-egy tanóra keretében a hasznos tudás mellett élményeket is szerezhettek. Előnyöket és hátrányokat mérlegeltek, felismerték a tartalékolás, takarékosság jelentőségét, erősödött tervezőképességük. A felső tagozaton szó esett a tudatos pénzgazdálkodásról, vállalkozási ismeretekről, a megtakarítási lehetőségekről. Filmvetítések, vetélkedők, online-játékok színesítették az ismeretszerzést.

Fotó: Martonné Csom Adél

Fotó: Vas-Kovács Sándorné

Reméljük, diákjaink hasznosítani fogják ezeket életük során.

Martonné Csom Adél

„A JÓ TANÁR ISMÉRVE AZ ELFOGADÁS ÉS A HITELESSÉG”

Szabó Adrienn neve sokak számára ismerős lehet, újságunk oldalain is többször találkozhattak a nevével, hiszen egykor lapunk szerkesztőbizottságának tagja volt. Régésztechnikusi munkáját ugyan feladta, de a történelemtől nem szakadt el végérvényesen. A helyi és a káptalanfai általános iskola történelem tanáraként a múlt nagy eseményeit ismerteti meg a diákokkal.

Mit tudhatunk rólad?

Rólam már sokat tudhatnak az újság olvasói, hiszen nem először kérdeznek meg a helyi lapban. A legutóbbi interjú után (amely a Devecseri Ujság szerkesztőjeként mutatott be) annyi változás történt, hogy született még egy gyermekem, egy kislány, így már egy 7,5 éves kisfiúnak és egy 4 éves kislánynak vagyok az anyukája. A gyermekeim születése előtt a Kulturális Örökségvédelmi Hivatalnál dolgoztam régészeti felügyelőként, ami most már a szombathelyi Járási Hivatal része. A nagy távolság és a munkafeltételek megváltozása miatt váltani kényszerültem. Jelenleg a Devecseri Gárdonyi Géza Általános Iskolában tanítok történelmet, hon-és népismeretet 5. osztályban, valamint a káptalanfai Pusztai Ferenc Általános Iskolában történelmet, és a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Alapítványi Iskolájánál látok el mentori feladatokat.

Hogyan és mikor kerültél kapcsolatba az oktatással?

A főiskola elvégzése után a kiegészítő szakommal (régésztechnikus) kezdtem el dolgozni és maradtam is ennél 2011-ig. Közben egy tanéven keresztül (2006-2007) a Rába Gimnázium történelem tanárát helyettesítettem, ahol felnőtteket tanítottam. Egy sajnálatos dolog (Firczi Irma tanárnő betegsége, halála) következtében kerültem ismét kapcsolatba az oktatással. A tavalyi tanévben, mint óraadó vettem át Firczi Irma tanárnő történelemóráit itt az iskolában. Az idei tanévben pedig félállásban dolgozom a devecseri iskolában és óraadóként Káptalanfán.

Szerinted, milyen egy jó tanár?

Ezen nagyon sokat gondolkodom mostanában. Minden gyereknek más és más a jó tanár. Van, aki a szigorú tanárt szereti, van, aki a kevésbé szigorút. De talán a legfontosabb egy tanárban az, hogy fogadja el a rábízott tanulókat, a jó és kevésbé jó tulajdonságaikkal együtt. Vegye figyelembe, hogy a diákoknak is lehetnek rosszabb napjaik. A jó tanár ismérve talán még az, hogy próbálja meg a diákoknak érdekesen, hitelesen előadni a tananyagot. Ma már nagyon sokféle lehetőség van arra, hogy az adott tananyagot előadjuk, szemléltessük, de emellett lehetőséget is kell teremtenünk a tanulók számára, hogy az internet segítségével ők is kutakodjanak, keressék az információkat. Amit még kiemelnék, hogy ezekért a „nem kötelező” feladatokért dicsérjük meg őket, biztassuk az újabb és újabb ismeretszerzésre. Ugyanakkor nyugodtan mondja el a nekik a tanár, hogy ez vagy az az anyagrész neki a legérdekesebb, vagy éppen nem tartozik a kedvencei közé. Mi tanárok is emberek vagyunk, nekünk sem lehet minden a kedvencünk a tantárgyakkal kapcsolatban.

Régésztechnikus végzettséggel is rendelkezel. Mit jelent számodra a régészet?

A régészetet nagyon szeretem. Amikor kint vagy egy ásatáson, megszűnik a külvilág. Nyugalom, kreativitás, „tudománykodás”, időutazás. Mikor a napod 24 órája azzal telik, hogy az ásatáson vagy, aztán este sorra veszed, mik azok a „kincsek”, amik előkerültek. Utánaolvasol, került-e máshol is elő ugyanolyan tárgy, van-e róla történeti leírás, történeti forrás… Szóval ebben élsz, ami akkor egy emberként kíván téged, minden mást kizárva.

Mi volt régészeti tevékenységed meghatározó pillanata?

Sok meghatározó dolog volt, de talán az egyik legemlékezetesebb egy avar kori lovas sír megtalálása Lukácsházán. Nagyon szerettem Szombathely belvárosában dolgozni. Már, mint régészeti felügyelő vettem részt a szombathelyi Iseum rekonstrukciós munkáinál. De nemcsak a terepi munka meghatározó, hanem egy kiállítási anyag összeválogatása, rendezése is. Nagyon örülök, hogy nekem mindezekben részem volt.

A Devecseri Ujság szerkesztője voltál. Milyen emlékeid vannak erről az időszakról?

Nagyon jó emlékeim vannak arról az időszakról. Rengeteg emberrel kerültem kapcsolatba a szerkesztőbizottság tagjaként, akikkel a mai napig jó viszonyban vagyok, nem is beszélve az akkori szerkesztőbizottsági tagokról, akikkel nagyon jó barátságot ápolok.

Szabó Adrienn

Mi volt életed legemlékezetesebb pillanata?

Mi más is lehetne, mint a gyermekeim születése.

Hogyan nézne ki egy tökéletes napod?

Úgy nézne ki, ahogy Bartos Erika írja egy mesében, és talán ez a mese címe is: „Csináljunk semmit!”, vagyis sok mindent egy nap, ami jó nekünk. Én nem tudok sokáig aludni, de a gyerekeim sem, (kb. 8 óra körül ébredünk) aztán még az ágyban heverészünk, majd egész nap játszunk, kirándulunk, alkotunk közösen valamit… Attól is tökéletes lehetne egy nap, ha mindent meg tudnál csinálni, amit arra a napra elterveztél. Ilyen azért akad néha…

Mit tartasz életed eddigi legnagyobb sikerének, illetve kudarcának?

A legnagyobb sikernek jelenleg az október 23-i műsort tartom, hiszen kezdőként – Horváth András Csabáné Treiber Ildikó tanárnő segítségével - én állíthattam össze a műsort olyan gyerekekkel, akik ezt a témakört, és annak történelmi hátterét még nem tanulták. Nagyon köszönöm nekik, hogy ilyen színvonalon megtanulták és előadták az általam megálmodott műsort. Még napokkal a megemlékezés után is többen megállítottak az utcán és dicsérték a gyerekeket, ez nagyon jó érzés volt számomra. Sikernek könyvelem el azt is, hogy azt tapasztalom, az iskolánkban egyre több tanuló érdeklődik a történelem iránt. Ha versenyfelhívást olvasunk, már jelentkezünk is. Most nagy izgalomba vagyok, mivel a Veszprém Megyei Kereskedelmi és Iparkamara által meghirdetett „Szakmára Fel!” című versenyre iskolánk 2 csapata jelentkezett, és ebből az egyik bejutott a döntőbe. Kudarcnak nem tartanék semmit, csak elhalasztott lehetőségnek, amire valamikor majd lesz idő.

Mit vinnél magaddal egy lakatlan szigetre?

A családomat és sok-sok könyvet. Na, és a fiúknak sok-sok szerszámot és autókat. Bár az igazat megvallva, lehet, hogy csak pár napig bírnánk ki. Alapvetően nagy a családunk, baráti körünk, szóval ők azért hiányoznának.

Melyik emberi tulajdonság vonzó, illetve taszító számodra?

Szeretem a precíz, pontos, alapos, megbízható embereket. Ezeket várom el én is magamtól, így viszont is ezek az elvárásaim. A hazug, képmutató embereket nem állhatom, próbálom őket kerülni is, amennyire lehet.

Milyen jövőbeli terveid vannak?

Tervek azok vannak, mindig újabbak és újabbak születnek. Szeretnék a gyermekeimnek sok-sok szép helyet, elsőként Magyarországot és annak szépségeit megmutatni. Kellene valamit tanulnom is… Terveim vannak a tanítványaimmal is, sok-sok verseny, vetélkedők, új műsorok készítése, a történelem megszerettetése. Bízom benne, hogy ezek közül sok meg is valósul!

Sok sikert kívánok hozzá! Köszönöm az interjút!

Vincze Barbara

WASS ALBERT SZAVALÓVERSENY

A devecseri önkormányzat második alkalommal írta ki a Wass Albert szavalóversenyt a Székely Szabadság Napjára időzítve, amelyet Szente-Takács Anna igazgatónő vezetésével a könyvtár munkatársai szerveztek és rendeztek meg. A húsz versenyzőt a három tagból álló zsűri; M. Mester Katalin ny. pedagógus, Bertalanné Poór Beáta óvodapedagógus és Ferenczi Gábor polgármester, a zsűri elnöke értékelte. Ferenczi Gábor emlékeztetett az 1854-es székely felkelésre, amelynek vezetőit kivégezték. Az eseményre emlékezve Marosvásárhelyen minden év március 10-én ünneplik a Székely Szabadság Napját. Wass Albert (1908-1998) verseivel, prózai írásaival harcolt a kisebbségi jogokért. Tiszteletére van a verseny, ezért valamennyi szavaló kötelezően választott verseiből. A színvonalas verseny kategóriánkénti első helyezettjei: 1-4. osztály: Reményi Réka (Pápa, Tarczy Lajos Általános Iskola). 5-6. osztály: Szakács Boglárka (Pápa, Tarczy Lajos Általános Iskola), Dávid Eszter (Devecser, Gárdonyi Géza Általános Iskola és AMI). 7-8. osztály: Hock Luca Karolina (Nagyvázsony, Kinizsi Pál Német

A szavalóverseny díjazottjai és a zsűri
Fotó: DVTV/Kovács Zsolt

Nemzetiségi Nyelvoktató Általános Iskola). Középiskolások: Szücs Kornélia Magdolna (Pápa, Jókai Mór Közgazdasági Szakgimnázium és Kollégium). Felnőttek: Fülöp Katalin (Zalaegerszeg). További helyezettek: tüskevári iskola 4 tanulója, sümegi gimnázium 1 tanulója, ajkai Vörösmarty Gimnázium 3 tanulója, devecseri általános iskola 3 tanulója, 1 felnőtt (Devecser). Az eredményhirdetésnél M. Mester Katalin személyre szóló jótanácsokkal látta el a versenyzőket. Minden résztvevő elismerést érdemel, hisz ők már az iskolák kiválasztottai, legjobb szavalói. Találkozzunk jövőre ugyanitt! Lehetőleg minél többen!

Váti Ferenc

EGRI FERTÁLYMESTEREK AVATÁSÁN A DEVECSERIEK

Fertálymesterek a bazilika előtt
Fotó: Czeidli József

Az egy éve alakult devecseri Gárdonyi Géza Emléktársaság néhány tagja Ferenczi Gábor polgármester és Bognárné Simon Katalin elnök vezetésével az Egri Fertálymesteri Testület meghívására Egerbe látogatott el. A devecseriek az adventi kórustalálkozón látták vendégül a Fertálymesteri Testület énekkarát. Szíves invitálásuknak eleget téve vettek részt a 2019. évi fertálymesterek avatási ünnepségén február 8-án. Az Egerben működő fertálymesteri intézmény az országban egyedüli, amely a török hódoltság megszűntével alakult ki a XVII. század végén. A város ekkor négy kerületre, fertályra oszlott, ma tizenhat van belőle. A XX. század dereka táján elsorvadt hagyományt 1996-ban Várkonyi György élesztette újjá, ő azóta a fertálymesterek kapitánya. A devecseri Gárdonyi Géza Emléktársaság tagjai tanúi lehettek a város iránti szeretet látványos kinyilvánításának. A program a bazilikában megtartott szentmisével kezdődött, majd a városházán köszöntek el az egy év szolgálatot teljesítőktől, s avatták fel az új tagjaikat. Ezután közös ebéd, trakta következett, este pedig bált rendeztek. Az egri utazás egyben jó alkalom volt arra is, hogy felkeressék a Gárdonyi emlékhelyeket. A társaság – a tagok nagy örömére – meghívást kapott a kaposvári Gárdonyi szimpóziumra is.

Czeidli József

DEVECSERIEK A KAPOSVÁRI GÁRDONYI GÉZA EMLÉKKONFERENCIÁN

Február 20-án a Kaposvári Egyetem Könyvtárában a megyenapok rendezvénysorozat folytatásaként Gárdonyi Géza emlékkonferenciát rendeztek, abból az alkalomból, hogy két újabb szőlősgyöröki Gárdonyi-érték került a Megyei Értéktárba. Az egész napos szimpóziumon jelen volt Keller Péter, Gárdonyi Géza dédunokája és Cs. Varga István, az ELTE ny. irodalomtörténésze is. A jeles előadók részben az intézmény tudós tanárai, valamint a meghívott vendégek voltak. Az egy éve megalakult devecseri Gárdonyi Géza Emléktársaság is néhány taggal képviseltette magát. M. Mester Katalin elnökségi tag, több könyv szerzője, Gárdonyi: Fel nagy örömre címmel tartott nagy érdeklődést kiváltó vetített képes előadást. A sokszínű, gazdag témák méltó módon emlékeztek a Somogy megyéhez, ősei révén kötődő neves íróra. A hallgatóság sok új ismerettel gazdagodott, így ifjú néptanítói, újságírói pályájáról, nyelvi örökségéről, ismeretlen novelláiról, Balatonfüred és Siófok megjelenéseiről írásaiban, a teremtett természeti szemléletéről, Tinódi Históriás énekéről, az Egri csillagok népszerűségéről, s néhány regényének irodalmi elemzéséről.

Czeidli József

A Gárdonyi Géza emlékkonferencia devecseri résztvevői a vendéglátóikkal (Alsó sor: M. Mester Katalin elnökségi tag, Bognárné Simon Katalin elnök, Gombos Péter egyetemi tanár. Felső sor: Cs. Varga István ny. irodalomtörténész, Keller Péter, Gárdonyi Géza dédunokája, Németh Ernő titkár)
Fotó: Czeidli József

„BARKÁT BONTOGAT ÉS HAVAT OSZLAT MÁRCIUS…”

(Folytatás a címlapról)

Vajon idén Gergely megrázza-e a szakállát, és Sándor, József, Benedek hoz-e zsákban meleget? Március számunkra kedves ünnepeket hoz. 8-án kedves köszöntésekben részesülnek a hölgyek a Nemzetközi Nőnap alkalmából. Böjtmás havaként a Húsvétra való lelki felkészülés veszi kezdetét. Március idusához érkezvén nemzeti színűbe öltözik Magyarország, amikor kokárdával a szívünk fölött hajtunk fejet 1848 dicsőséges forradalma előtt, amikor fiatal férfiak és nők hangja szabadságért kiáltott, s a nemzet egy emberként esküdött fel érte és hősies elszántsággal kezdte meg küzdelmét. Az utókornak, nekünk feladatunk a hősök előtti tisztelgés, az emlékezés, mert példát mutattak halált megvető bátorságból és becsületből. A tavasz kezdete a nagytakarítás időszaka is, amikor nem csak lakásunkat, hanem belső lelki világunkat sem árt rendbe tenni a megújulás évszakában, hogy a természet ébredésével szívünket nyitottá tegyük a világra.

Vincze Barbara

NŐNAPI KÖSZÖNTŐ

A nők megünneplése és a tavaszi megújulás számomra összetartozó fogalmak. Manapság sokan feleslegesnek, álságosnak tartják a nőnapot, pedig a nőiség örök! Természetéből fakadóan a férfi hódolatának tárgya. Életadó szerepének betöltésével, hétköznapi hősiességének ezernyi megnyilvánulásával, a méltó társ gondjainak felvállalásával igenis érdemes a tiszteletre. Ilyenkor bontják rügyeiket a fák, bújnak elő üdítő színeikkel a zsenge virágok. Véletlen-e hát, hogy éppen ebben a kedves tavaszi hónapban szentelünk rájuk egy napot, s köszöntjük őket. Azokat, akik velünk, mellettünk élnek, s velük meghitt otthonra találunk. Éppen ezért öröm számunkra az ünneplésük, díszbe öltözött ilyenkor a lelkünk, s pompázatos virágcsokorral kedveskedhetünk nekik. Boda István költő versének néhány sorával köszöntjük szeretettel lapunk hölgy olvasóit! ”Mosolyból lettünk, asszonyok szeméből. S, ha még leszünk, hát értük leszünk.”

Czeidli József

NAGYBÖJT, A HÚSVÉTVÁRÁS IDEJE

A hamu a bűnbánat szimbóluma volt az Ószövetségben is. Már az őskeresztények a bűnbánat jeléül hamut szórtak magukra. A nagy bűnösök darócruhában, mezítláb álltak a templom kapujában, várták a püspököt, hogy bevezesse őket a templom falai közé. Eleinte a hamuval megszórás csak a nyilvános bűnbánók szertartásához tartozott. Később a hívek közül többen is csatlakoztak hozzájuk, és megszórták magukat hamuval. Ma a katolikus egyházban, a pap végzi a hamvazást. Az eléje járuló hívek homlokát megkeni kereszt alakban az előző év felszentelt barkájának hamujával. Ezzel emlékezteti a hívőket, hogy porból lettünk, porrá válunk. A nyilvánosan vezeklő bűnösök színvallása pedig már rég megszűnt. A hamvazószerdával kezdődő 40 napos nagyböjt előzi meg a húsvétot. Ekkor az étkezésből száműzték a zsíros és húsételeket. Csak növényi eredetű táplálékot vettek magukhoz az emberek, még a tejtermékekkel sem éltek. A hidegvérű hal viszont böjtös ételnek számít napjainkban is. Régen, s talán még a háború előtt is volt, aki 40 álló napig nem dohányzott, pipázott, nem ivott bort, nem borotválkozott a nagyböjtben. Akadtak férfiak, akik ez idő alatt a házasélettől is tartózkodtak. Mindezt azért tették, mert a nagyböjt az önfegyelemre nevelés, a lemondás, az akaratedzés időszaka. A nagyböjt egyben a megtisztulás, az elmélkedés, az emberi lélek jobbá tételének időszaka.

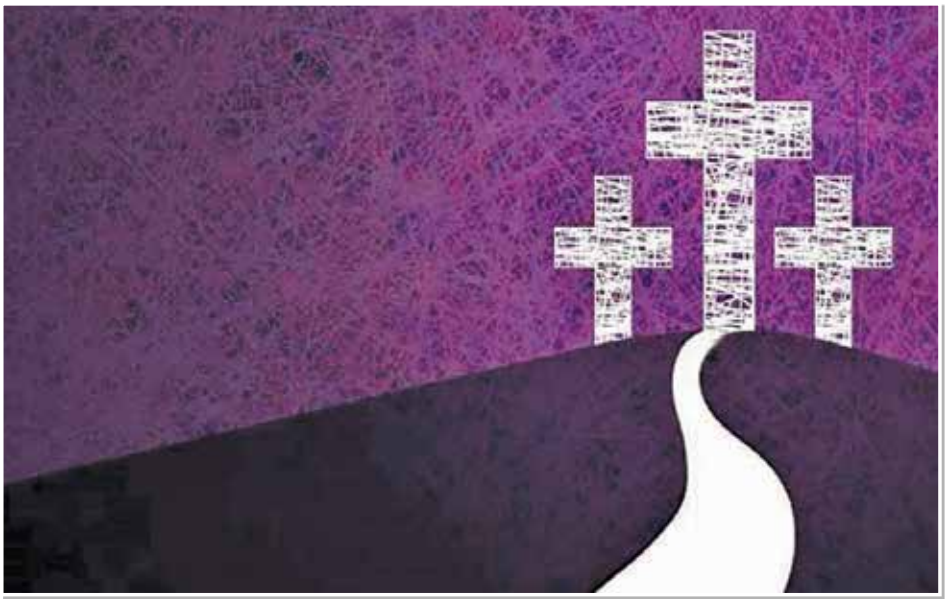

Nóta, muzsikaszó, vígasság a régi világban nagyböjt idején elképzelhetetlen volt. Húsvétot megelőzően, virágvasárnapon, az egyház Krisztus Jeruzsálembe való diadalmas bevonulását ünnepli. Erről a Kárpát-medence népe barkás körmenettel emlékezik meg. A megszentelt barka, gyógyító erővel bírt a régiek szerint. Embernek, állatnak használt betegség idején, vélték a vallásos emberek. Hamuját a vetőmag közé vegyítették, hogy jó termés legyen. Égiháború idején a gerendák közé dugott szentelt barkaág megvédi a házat a villámcsapástól, hagyományozták ránk eleink ezt a hitet. Ma már csak az igazán vallásosak hisznek ebben, de rituáléként a hagyományt sokan gyakorolják, s tartanak a házban egész éven át szentelt barkát. Várjuk testi-lelki megtisztulást adó nagyböjttel a húsvétot, a feltámadást.

M. Mester Katalin

ZAJOS SIKERŰ FARSANGI KONCERT

A két műsorvezető: Ihászné Szabó Katalin és Czeidli József
Fotó: DVTV/Kovács Zsolt

A Devecseri Zeneiskola február 28-án tartotta hagyományos farsangi koncertjét. A növendékek ilyenkor jelmezt öltenek, s hangszerükön mutatják be az erre az alkalomra megtanult zeneműveket. Idén is nagy érdeklődés mellett zajlott a vidám hangulatú hangverseny. A mostani keretéül a következő történet szolgált; a művelődési ház színházterme rádióstúdióvá alakult át. Az intézmény igazgatója Ihászné Szabó Katalin klarinétművész és az általános iskola történelem tanára Czeidli József, a régebbi tévés műsorvezetőt, Kudlik Júliát és Antal Imrét keltették életre az elválaszthatatlan páros megjelenítésével. Kívánságműsort közvetítettek a gyerekek közreműködésével. Vicces településneveket gyűjtöttek össze, ahonnan a levelek érkeztek, a szintén mókás nevű feladóikkal. Közben tréfás szövegeket is beolvastak, Örkény István: Egy perceseiből. A koncert fellépői: Szabó Zoé (furulya), Váti Kristóf (furulya), Szabó Zsombor (furulya), Tóth Albert (zongora), Szabó Ágnes (fuvola), Leja Linett (klarinét), Kalányos Evelin (szaxofon), Tóth Eszter (klarinét), Lakatos Luca (szaxofon), Almási Szofi (klarinét), Bakos Petra (szaxofon), Balogh Benjamin (szaxofon), Pomper Letícia (zongora), Kovács Júlia (trombita), Bakos Noémi (klarinét), Bakos Réka (fuvola), Szabó Ágoston (trombita), Dávid Eszter (zongora), Venczel Zsófia (fuvola), Kelemen Alexandra (klarinét), Varga Noémi (basszusklarinét) voltak. A két szpíker is dalra fakadt, ismert kuplé dalokat

Venczel Zsófia fuvolaszólója
Fotó: DVTV/Kovács Zsolt

énekelt a műsor elején és végén. A hálás közönség most is vastapssal jutalmazta a fellépőket. A koncertre a gyerekeket felkészítette: Falakiné Piltman Erika, Horváth Bettina, Hekele Dániel, Göcsei Márk, Ihászné Szabó Katalin, Ormándlaky Péter. A díszletet Koller Gyöngyi tanítónő készítette. A helyszínt és a technikai feltételeket Baráth András biztosította.

Czeidli József

„JÖJJÖN A TAVASZ, VESSZEN A TÉL!”

Fotó: Vackor Óvoda

Fergeteges farsangi mulatsággal búcsúztattuk a telet a Vackor Óvodában. A csoportszobákban a szüleikkel együtt vígadó gyermekek különböző zenés-táncos versenyekkel ütötték el az időt, majd a tornateremben megkezdődött a maskarások felvonulása és a közös tánc, ahol minden kisgyermek megmutathatta a színpompás ruháját. A különböző mesehősök szereplői bőrébe bújt apróságok az elmúlt hetekben a konyhás nénik messze földön híres szalagos fánkját kóstolhatták, a vigalom napján különféle sütemények, ropogtatnivaló várta a táncban megfáradt gyermekeket. A három napig tartó mulatságot a „Varázskezek” tehetséggondozó műhelyben készített kiszebáb elégetésével és a csoportokban mindenféle búval, bánattal, betegséggel megtöltött „bánatzsákok” tűzre dobásával zártuk. Marika és Zsuzsa óvó nénik és Attila bácsi télkergető dramatikus előadása, a „Csipcsirip” zenei tehetségműhelyes gyermekek gyönyörű éneke, az óvó nénik tánca szórakoztatta az apróságokat. A gyermekek éneke a felhők mögé elbújó napocskát is előcsalogatta és vele együtt megjelentek a kis tavasztündérek, akik színzivatart keverve hintették kosaraikból a friss szélbe a tarka virágokat.

Bertalanné Poór Beáta
óvodapedagógus

FARSANGI MULATSÁG AZ ALSÓ TAGOZATON

Február 14-én gyerekzsivajtól volt hangos a Petőfi tér. Az általános iskola e napon tartotta hagyományos farsangi mulatságát. Az alsó évfolyam „idősebb” diákjai már ismerték a télűzés fergeteges hangulatát, az elsősök és a meghívott óvodások pedig kíváncsian várták az ünnepséget. A rendezvényt lázas előkészület előzte meg. A gyerekek farsangra hangoló foglalkozások, valamint néptáncbemutató alkalmával ismerkedtek meg a farsangi néphagyományokkal, technika és rajz órák keretében pedig elkészítették az előzetesen meghirdetett verseny pályamunkáit. A várva várt napon délelőtt, az iskola apraja-nagyja az udvaron gyülekezett, hogy hangos csörömpölés, verselés kíséretében, a kiszebáb égetésével végképp elűzzék a telet. A diákokat az iskolakonyhán hagyományos farsangi étel, fánk várta, melyet most álarcos konyhás nénik tálaltak eléjük. Az osztályok tanulói délután a karneváli díszbe öltözött termeikben kezdték meg a táncos, játékos parádét. Az éppen betoppanót, változatos jelmezvilág fogadta. A színes kavalkádban felfedezhettünk hercegnőket, meseszép katicabogarakat, gonosz boszorkányokat, félelmetes betörőket, pajkos kisállatokat, de a „rendőrség munkatársai” is „tiszteletüket tették” a rendezvényen. A tanítók is maskarába bújva, ötletes feladatokkal fokozták a hangulatot, miközben minden nebuló kedvére csemegézhetett a farsangi finomságokból. A kis óvodások együtt játszottak, mulattak az alsó tagozat legöregebb diákjaival és a leendő tanítókkal. A nagyszerű vigasság zárásaként került sor a pályamunkák díjazására, ahol a diákönkormányzat jóvoltából minden ügyes kezű jutalomban részesült. Az alsósok ezen a napon minden tőlük telhetőt megtettek azért, hogy a telet végre felváltsa a kikelet.

Fotó: DVTV/Kovács Zsolt

Vincze Barbara

25 ÉVES AZ ÚJSÁGUNK

2019 márciusában ünnepli „ifjúkori” 25. születésnapját kisvárosunk közéleti lapja, a „Devecseri Ujság”. De lehetne egy más évszámú szülinap is, hiszen 1927-ben jelent meg először, s a háború utáni nehézségek miatt 1944-ben (időszakosan) megszűnt, így akkor éppen 92 éve született. S beszélhetünk egy harmadik újság-életkorról is, mert ha ’27-től folyamatosan jelent meg, 17 éven át, s 1994-ben „feltámadva” poraiból, újabb 25 évet mondhat magáénak, akkor ezen számítás szerint (17+25) a legideálisabb korú, vagyis ereje teljében virágzik, hiszen 42 éves az újság. Tehát éppen 50 évnyi megszakítással jelentkezett ismét 1994-ben a helyi- és némi környékbeli hírrel is a Devecserben szerkesztett sajtótermék, a „Devecseri Ujság”.

Maradjunk most a második újjászületésnél, az „ifjúkori” 25. születésnapnál, s tekintsük át kronologikusan a negyedszázadnyi időt. A rendszerváltás utáni években felvetődött a lap újraindításának a gondolata, ugyanis ekkor már sokan támogatták és szorgalmazták volna újság kiadását. Ez időben az országban a nagyobb városok is újjáéledtek a sajtó tekintetében is. Egy ízben régi, járási vezetői szinten elhangzott, hogy egyáltalán nincs az újságra szükség, nincs rá igény Devecserben. Természetesen, nem devecseri kötődésű ember mondta ezt. Hiszen a lapra, már 1927-ben volt olvasói érdeklődés, azért jelenhetett meg. Olvasták volna szívesen a megelőző évtizedekben is, de nem talált a gondolat erős, befolyásos szorgalmazókra. S tán a járási vezető kicsinek is találta Devecsert egy önálló sajtótermék folyamatos fenntartására. Közismert, hogy akkor még Ajkának sem volt saját lapja, így hogy is lehetett volna a kicsi Devecsernek.

A helyi sajtótörténet új állomása 1994 márciusa, amikor is megjelent a várva várt „Devecseri Ujság” első száma. A lap legfőbb támogatói között találjuk Jokesz István akkori polgármestert, Kovács Emil könyvtárigazgatót (a könyvtár lett a kiadó is egyben, s maradt azóta is) és a létrejött, alapító szerkesztőbizottság tagjait, akik megtöltötték hónapról hónapra tartalommal a lapot. Nevezetesen: Váti Ferenc főszerkesztő, Czeidli József, M. Mester Katalin, Molnár László, és később Barták Béla. (Molnár L. hamar kivált a szerkesztők közül) Az idézett beköszöntő szöveget írók, a szerkesztőbizottság tagjai pedig abban bíznak, hogy hosszú életű lesz az újság. (Ez talán igazolódni látszik!) Íme, a szöveg: *„Kedves Olvasónk! Ön a Devecseri Ujságot tartja a kezében. Községünkben már egy emberöltővel ezelőtt 1927-ben megjelent a Devecseri Ujság dr. Somogyi Károly szerkesztésében. Akkor a lapot a Klapka „ucca” 16 alatti házban nyomtatták. A nyomda tulajdonosa, Huss Ferenc volt. Nagy öröm számunkra, hogy fél évszázad után újra jelentkezhet a lap Önkormányzatunk támogatásával. Ezzel egy megszakadt folyamat újjászületett, feltámadt. Bízunk benne, hogy a mostani megjelenés nemcsak szalmalángnyi ideig tart, hanem hosszú éveken át szolgálhatja a község lakóit tájékoztatásaival, híreivel. Mindez Önökön is múlik! Ha várják, segítik és megszeretik a Devecseri Ujságot, akkor élete biztosan hosszú lesz. Mi tudjuk, nem teszünk nagy dolgokat, de az esőcsepp is kivájja a követ, nem erejével, hanem gyakori esésével.”* Az első lap négy oldalas volt. A 2-3. lapszám már hat, majd a 4. számtól nyolc oldal terjedelemben készült az újság, Váti Ferenc főszerkesztőségével. E poszton ő viszi a pálmát, a majdnem másfél évtizednyi munkával. Az első nyolc évben díjazás nélkül dolgozott az egész szerkesztőbizottság, Devecser, a kultúra, a korrekt tudósítás, a múltmegőrzés iránti tiszteletből. A lapkiadás nyomdaköltségét az önkormányzat fedezte mindig. A későbbi években, ha a lapkiadás költséghelyen pénzmaradvány mutatkozott év végén, akkor azt – amennyiben a képviselő-testület nem vonta el – a szerkesztőbizottság feloszthatta tagjai között. Így általában bruttó 40-90 ezer Ft közötti összeg jutott éves tiszteletdíjként, az év legvégén a lap újságíróinak. Ezen összegre valóban illik a szó, tiszteletdíj. De kitartóan, lelkesen, a témákat, „szakterületeket” felosztva dolgozott mindenki hónapról hónapra, évről évre. A „Devecseri Ujság” újjászületésének 10. évfordulóját a szerkesztőbizottság kalendárium megjelentetésével ünnepelte meg 2004-ben. A kiadvány köszöntője többek között visszatekintett a régmúltba is, hisz’ a devecseri kerület országgyűlési képviselője, földművelési államtitkár, a néhai dr. Schandl Károly 1927 áprilisában írt gondolatait közölte mindenkori aktualitása miatt. *„Az újság olyan, mint a fáklya. Világít és melegít, ha egyenesen hordozzák. De gyújtogat és pusztít, ha fordítva viszik. Nem a széthúzást, hanem az összetartozást munkáljuk. Minden jóravaló ember munkájára, erejére szükség van...”*. A 10. születésnapon az addig megjelent cikkekből válogattak, tallóztak a szerkesztők a következő témakörök szerint: Történések Devecserben, Devecserhez kötődő jeles személyiségek, Devecser a Somló fővárosa, Az óvoda és az iskola életéből, Művelődés-Sport, Ünnepeink, Testi-lelki egészségünk, Versek - szösszenetek - gondolatok. A szerkesztőbizottság továbbra is Váti Ferenc főszerkesztésével igyekezett hírt adni az olvasóknak a történésekről. Szívesen fogadták az óvoda, az iskola, az aktív pedagógusok által írt cikkeket is, olvasók fórumával is próbálkoztak több ízben. Sokan dicsérték a lapot, s persze akadtak, - mint mindig akadnak, - akik elmarasztalóan szóltak róla, olvasható ez is a kalendárium ajánlójában. De van-e olyan esemény, tett, cselekedet, ami mindenkinek egyaránt tetszik? Mindannyian tudjuk a választ. Még akkor sincs (teljes) egyetértés sehol a világban, a szűkebb pátriában sem, ha a legjobb, legtisztább szándék vezeti is az érintetteket. De valahogy az ember nem adja fel, bízik az összehangolódásban…

DEVECSERI UJSÁG

Társadalmi, közgazdasági és politikai hetilap

Levél Angorából

Első lapszámok 1927-ből

Váti Ferencnek le kellett adnia képviselői státusza miatt a munkát 12 év 9 hónapi főszerkesztőség után (a sajtótörvény szerint a két poszt egyidejű betöltése összeférhetetlen), így Szente-Takács Anna lett a főszerkesztő 2006 decemberétől 2008 márciusáig. Őt követte Bognárné Simon Katalin a helyi iskola pedagógusa, mint főszerkesztő 2010 októberéig.

Folytatás a következő oldalon.

A „Devecseri Ujság” napjainkban

A szerkesztőbizottság változatlan maradt. Holczinger László polgármestersége idején is fennmaradt a lap, a polgármester és a képviselő-testület nagy többsége – hála nekik – támogatták a további munkát. De a szerkesztők emlékezetében azért fennmaradt néhány viharos (alul)értékelése a lelkes helyi tudósítóknak, bagatellizálása a helyi lap szükségességének. Ugye kedves Olvasó! A „születésnap” fényét, értékét nem homályosítja el a valóságra történő hiteles emlékezés. Talán így vagyunk ezzel a saját születésnapunkon is, látjuk, tudjuk, az élet nem mindig göröngyök nélküli. A lap szívesen fogadta megjelenése kezdetétől is a közérdekű híreket, írásokat az óvodától, iskolától, a közművelődésben munkálkodóktól, bárkitől, aki értékeset mutatott. Trombitás Veronika rajzos illusztrációi a kezdeti években gyakran emelték az újság színvonalát, tették érdekesebbé a lapot. Olvasók Fóruma is működött időnként, bár a devecseriek leginkább szóban szerették elmondani, ami „a szívüket nyomja”, s azt írja meg inkább valaki más. Effélékre is találunk példát, amikor az újság a lakosság szócsöve. A szerkesztőbizottság mindig sokat gondolt a tudósítói fiatalításra, de csak átmenetileg léptek be ifjabbak a rendszeres munkába.

2010. október legelején az önkormányzati választások eredményeként Toldi Tamás frissen megválasztott polgármesterrel, új képviselőkkel, új vezetés került a város élére. Az újonnan megválasztott képviselő-testület teljesen új szerkesztőbizottsággal, „Új Devecseri Újság” lapcímmel kezdte el a tudósítói munkát a város életéről. Meg kell jegyezni, hogy a 2010. október 4-ei vörösiszapömlés óriási feladatot rótt az önkormányzatra, az itt lakó emberekre fizikailag, egészségileg, lelkileg. S az újság is nehéz, aktuális feladatot kapott. De térjünk vissza a születésnapra! Az új szerkesztőség a régiek közül, csak Czeidli József által készített, a lap utolsó oldalán található rejtvény megszerkesztésére tartott igényt az „Új Devecseri Újság”-nál. Csepi Anikó ajkai újságírót hívták meg az első lapszámok főszerkesztőjének az új képviselő-testület felállásával. Csepi főszerkesztő asszony csak pár hónapig látta el a feladatot 2010 decemberétől, majd hamarosan Cseh Tiborné a könyvtár és művelődési ház igazgatónője végezte a főszerkesztői munkát egészen 2011 októberéig, úgy nyolc hónapon át. Az újság aztán apránként 32 oldalasra duzzadt, de megmaradt ingyenes havilapnak, mint volt a kezdetektől fogva. A lakosság tehát ingyen kapja, a posta kézbesítésével a lapot havonta a postaládájába. Az igazgatónőt e felelős poszton Boldizsár Zsolt főszerkesztő követte 2014 októberéig, az új önkormányzati választásokig. Az akkori szerkesztőbizottság tagjai voltak még: Czeidli József a rejtvénnyel, Szabó Adrienn, Lászlóné Szeghalmi Stella szöveges tudósításokkal, írásokkal. Majd a társaság sora hamarosan Bolbos Gáborral egészült ki, valamint ifj. Kozma György a sportéletről tudósított. Ekkor (nem túl magas), de havi állandó tiszteletdíjat kaptak a munkáért. A főszerkesztő tiszteletdíja 35 ezer Ft/hó összegben állt meg, a tagok ennél jóval kevesebbet kaptak, hisz a feladat meg is oszlott közöttük. (Bár teltek az évek, de a főszerkesztői díj, azóta is, jelenleg is bruttó 35 ezer Ft. A szerkesztők bruttó 15 ezer Ft-ot kapnak havonta a munkáért. Mindezt azért írjuk le, hogy a találgatásoknak elejét vegyük, mert a lakosság részéről gyakori kérdés ez a lapírók felé.)

2014-ben Ferenczi Gábort választotta meg a település lakossága polgármesternek. Az új polgármester fontosnak tartotta a lap megtartását, folyamatosságát. Az alakuló értekezletre Ferenczi polgármester úr kivétel nélkül meghívta mindazokat, akik az újságnak valaha is dolgoztak. Hol másutt, mint a könyvek társaságában, a Kastélykönyvtárban lehetett összegyűlni az alakuló ülésre. A megbeszélésen az „Új Devecseri Újság” szerkesztői közül csak ifj. Kozma György és Bolbos Gábor jelent meg. A többiek, például a két fiatal anya családi elfoglaltságukra tekintettel nem tudtak, nem vállaltak feladatot már az újságnál. Az új önkormányzat ismét a régi, eredeti névvel „Devecseri Ujság” címmel szándékozta kiadni a lapot.

Gyorsan kellett dönteni (pl: a főszerkesztő személyéről is), hogy az újság folyamatosan ott lehessen a devecseri olvasók, a lakosság asztalán. Átmeneti megoldásként három hónapos időtartamra M. Mester Katalin fogadta el a posztot, s a korábbi újságírókkal és új tagokkal kiegészülve megalakult a szerkesztőbizottság: Czeidli József, Bolbos Gábor, ifj. Kozma György, M. Mester Katalin, Váti Ferenc. S a lap, mint fentebb jeleztük visszavette eredeti nevét a „Devecseri Ujság” címet. Úgy rövid „U”-val írva, mint ahogy 1927-ben diktálta a magyar helyesírási szabályzat. A lap még 32 oldal terjedelemben jelent meg, s néhány rovatot meg is tartott az „Új Devecseri Újság” által bevezetettek közül. Például a Rendőrségi Híreket, a lap utolsó oldalán a kis humoros, jókedvre derítő szösszeneteket. M. Mester Katalint követte a főszerkesztői munkában a valaha másfél évtizedig a megyei Naplónál pápai munkatársként dolgozó Nagy Imre, aki egyébként szintén pedagógus. Nagy Imre 2015. február és 2016 júniusa között volt a lap főszerkesztője. A lap újságírói maradtak a fentiek. Közben az újság terjedelme 16 oldalra csökkent, éppen elegendőre, amely oldalszámban korrekt tájékoztatást kaphatnak az olvasók. Több ízben felvetődött az újság kivitelének, formájának kérdése, hogy színes-e vagy csak fekete-fehérek legyenek a lap belső oldalai. A nyomdák visszajelzései szerint nincs számottevő pénzügyi különbség a fekete-fehér, illetve a színes nyomtatás között. Így a lakosság színesben veheti kézhez a „színes” tudósításokat. Arra is volt kísérlet, hogy a lap, mint volt 1927 körül, kissé a térség, a Somló-környék lapja is lesz. Ezen törekvést csak részben valósította meg az újság, s nem is szándékozik, nincs is lehetősége a valaha megjelentetett „Somlyóvidéki Hírlap” (1896–1917) és az azt követő „Somlóvidéki Hírlap” (1936-1939) helyébe lépni. Marad Devecser lapja, a „Devecseri Ujság”. Nyárs Hajnalka pedagógus 2016 júliusától 2017. október 15-ig szerkesztette szintén nagyon körültekintően az újságot. A fennálló képviselő-testület lemondása miatt időközi választásra került sor, ahol a főszerkesztő, Nyárs Hajnalka pedagógus bekerült az új testületbe, így képviselősége okán le kellett mondania a főszerkesztőségről – mint korábban Váti Ferencnek – a hatályos sajtótörvény előírása értelmében. Jelenleg, 2017 decembere óta az újság főszerkesztője Vincze Barbara pedagógus. A lap újságírói és a lakosság is bízik abban, hogy a fiatal pedagógus megmarad a lapnak, s ifjabb társak is követik. Időközben elfoglaltságára hivatkozva ifj. Kozma György kilépett a szerkesztők köréből, s helyette Cserna Róbert, a devecseri futballcsapat játékos-edzője látja el a feladatot, a sportról való tudósítást. Bolbos Gábor külföldön vállalt munkát, ő már több mint 3 éve elhagyta a lapot. Igyekezett a szerkesztőbizottság a helyi értékeket felmutatni mindig, s a jobbítás szándékával gondolkozni. Állandó rovatunk az Embermesék is ezt a célt szolgálják, szolgálták. Devecseri családokat, embereket, példának állítható, színes életsorsokat mutatunk be. Régebben az Életszilánkok rovat is ezt a célt tűzte maga elé általánosságban. Kritikai rovat volt a Falra borsó, ami sokak rokonszenvét elnyerte, mások pedig fanyalogtak rá. Dicséretére legyen mindkét rovatnak, hogy erkölcsi, anyagi, szellemi kárt senkinek nem okozott, csak elgondolkoztatott.

A szerkesztőbizottság tagjai: Czeidli József, Kovács Zsolt – az újság fotósa, Vincze Barbara főszerkesztő, Váti Ferenc, M. Mester Katalin, Cserna Róbert

A teljesség igényével egy születésnapot sem lehet megülni, csak a lényegesebb mozzanatokat kiemelni. Mi is csak ezt tehetjük. Emlékezünk a múlt eseményeire, a fennmaradásra, a küzdelmekre, míg hír lesz, írás lesz a lapban hónapról hónapra, évről évre a körülöttünk, a velünk történt eseményekből. Köszönet ezért mindenkinek, aki hozzájárult az elmúlt 25 évben ahhoz, hogy e szép ifjúkort, a 25. születésnapot ünnepelhessük.

Végezetül álljon itt idézet a „Devecseri Ujság” I. évfolyam, 1. számából, az 1927. április 17-ei lapból az akkori felelős szerkesztő (ma: főszerk.) Dr. Somogyi Károly „Beköszöntő” gondolataiból: *„A hírlap feladata – amint a neve mondja – a híradás, újságok közlése. Mi ezen közlendők közé csak olyan híreket sorolunk, melyek sokakat érdekelnek. Sajnos a mai hírlapok jelentős része azon tudattal közöl ugynevezett „szenzációkat”, hogy ezek leginkább érdeklik az olvasókat. Gyilkosság, rablás, csalás, lopás és egyéb undokságok, ezután egyesek magánéletének szennyeseinek kiteregetése, botrányok, panamák stb. – ezek a kövér betűkkel nyomott „szenzációk”, amik a napi sajtóban olvashatók, a mi lapunkból hiányozni fognak.”* Ugye, kedves Olvasó, a világ nem sokat változott, hiába telt el majdnem egy évszázad? No, de olvassuk tovább dr. Somogyi gondolatait: *„Közölni fogunk ellenben minden olyan hírt, melyet olvasóinknak érdekében áll ismerni, politikai, közgazdasági, egyesületi, híreket, amikből tanulni, okulni, jó példát venni lehet. (…) Azt szeretnők, ha lapunk olvasói egy egyetlen nagy családot alkotnának. (…) Szólaljon meg e keretek között mindenki, akinek valami jó gondolata, eszméje van, lapunkban szívesen helyet adunk neki. Foglalkozni fogunk e körben az élet szép oldalaival, örömeivel is, szívesen közöljük a magyar humor egészséges termékeit…”* S most még vessünk egy pillantást az írás elején idézett dr. Schandl Károly országgyűlési képviselő által leírtakra ugyancsak ebben a számban: *„Nem a széthúzást, hanem az összetartozást munkáljuk. Minden jóravaló ember munkájára, erejére szükségünk van. Nem gyűlöletet, hanem szeretet hirdetünk. (…) nem tömjénezünk senkinek érdemtelenül, legyen bármily hatalom, de rámutatunk az érdemre akkor is, ha kunyhóban rejtőzik. A régi magyar erények, a hazaszeretet, önzetlenség, áldozatkészség, családi szeretet, a szülők és hatóságok tisztelete, s a felebaráti szeretet újból való meghonosodását munkáljuk.”* Trianon után vagyunk néhány évvel, meg még húsvét előtt is, nem csak most, hanem 1927-ben is. A veszteség a magyar lelkeket nem hagyta nyugodni, mert így folytatódik az írás: *„Alleluját énekelünk, feltámadást ünnepelünk. Közeledik a magyar feltámadás is.”* A történelmi helyzet változatlan, s alig egy hónap, itt a húsvét a feltámadás örömével, a lelki megújulással. A 92 évvel ezelőtt megjelent „dédapáink újságjában”, a régi „Devecseri Ujság”-ban közzétett gondolatoknál, eszmei céloknál pontosabban, részletesebben, éleslátóbban mi sem tudunk fogalmazni az újság 25. születésnapján sem. Csak azt mondhatjuk, van még tennivalónk. Úgy is fogalmazhatnánk, a munka sohasem ér véget. Van feladata az újságnak, s van feladata a kedves Olvasóknak is. Isten éltesse az újságot, s annak minden kultúrakedvelő, kedves Olvasóját!

Szerkesztőbizottság

A KULISSZÁK MÖGÖTT

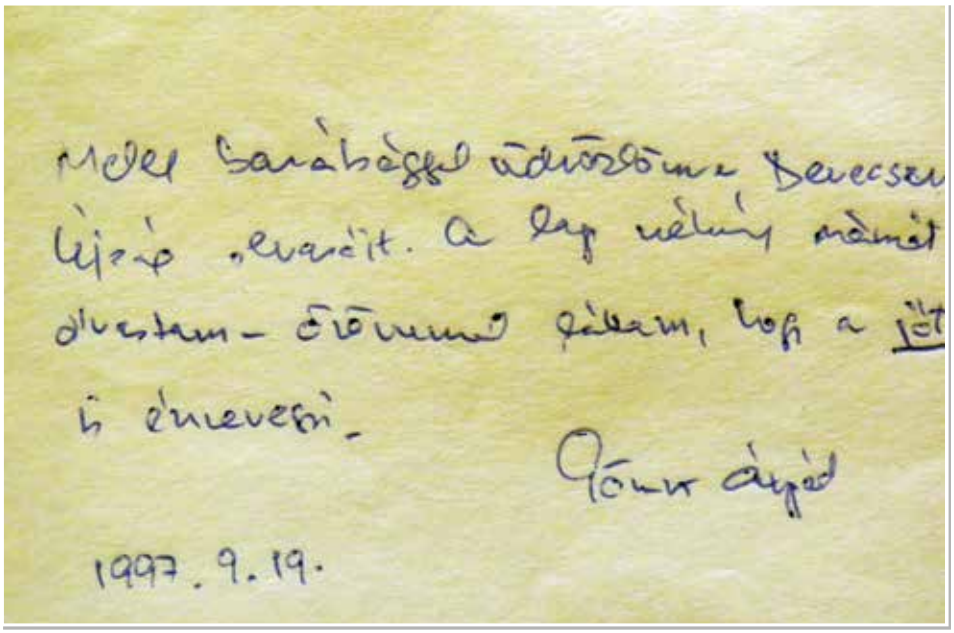

Göncz Árpád kézzel írt sorai

Újságunk eddigi történetéről hű képet festett két nagyszerű szerkesztőtársam; M. Mester Katalin és Czeidli József. A lap, amelyet a tisztelt Olvasó most olvas, véleményt alkot róla; a kész kézzelfogható termék. Az előzményekről, a kulissza mögötti munkáról, Ön, kedves olvasó kevés ismerettel bír. Bár nincs titok, de a 21 év szerkesztői munkám során történtek érdekes, izgalmas, esetenként tréfás mozzanatok. Néhányat szeretnék megosztani önökkel. A (h)őskorról: a technikát egyetlen, saját írógépünk képviselte, amelyen feleségem gépelte le a kéziratokat, majd olvastuk össze – a hibákat javítva – és raktuk szét az oldalakat szombaton este (éjjel). A cikkekhez illő képeket régi kiadványokból ollóztuk össze. Vasárnap Czeidli József barátommal vittük az oldalanként borítékba rakott „újságot” Ajkára Rupert Vilmos szerkesztőhöz. Ott vártuk meg (több órát), amíg kész lett a nyomdai előkészítés. Általában estig tartott, akkor vittük Jokesz István polgármesterhez, aki hétfő reggel - munkába indulás előtt – eljuttatta az ajkai nyomdába a „borítékolt” oldalakat. Vasárnap hazafelé a városvégi kocsmában Jóska megivott egy kisfröccsöt, én, mint sofőr egy üdítőt. Ez volt a bérünk (felváltva fizettünk). Néhány nap múlva átugrottam Ajkára átnézni a kefelevonatot, majd kb. 1 hét múlva hoztam a kész újságot. Még aznap a családom széthordta a postaládákba a lapot és forgalmasabb helyeken (boltok, könyvtár, stb.) lerakott egy-egy pakkot. 1998 májusától segítséget kaptunk – főleg nyugdíjasoktól – akik 1-2 utcában vállalták a terjesztést – természetesen akárcsak eddig – fizetség nélkül. Akiknek hála ezért: Jokesz József, Németh Jánosné, Farnadi Gyula, Nagy József, Czeidli József, Szücs István (Hársfa sor), Sulyok Ferenc, Plattner Henrikné, Pauz Ivánné, Benke Rita, Molnár Ferencné, Marácz Ferencné, Taubel Györgyné, Hóbor József (nyolcan már nem élnek). 2000 februárjától a posta terjeszti (ez már pénz!). Szép idők voltak. Éreztük a devecseriek szeretetét, elismerését, tudtuk, hogy várják a lapot és szívesen olvassák. Ezért volt váratlan, amikor 1999 márciusi képviselő-testületi ülésen becsapott a „ménkű.” Egyik képviselő így minősítette lapunkat. *„A Devecseri Ujság egy nulla, színvonaltalan, nosztalgialap, a főszerkesztő a „Morgolódásaim”-ban erősen ellenzéki”.* (Ezt a rovatot nagyon sokan hiányolták megszűnése után.) Nem voltam jelen, nem tudtam újságunk mellett érvelni, de szerencsére megtették a képviselők, mert arra a kérdésre, hogy „Szükség van-e a Devecseri Ujságra?” a 11 képviselőből 10 igennel voksolt, a vita elindítója tartózkodott. Ki érti a tartózkodását? A képviselő „nem” szavazata lett volna az etikus. Bár szakmáját tekintve erősen vitatható volt a „szakértelme”. Ebben az esetben is megnyugtató értékelést jelentett Göncz Árpád köztársasági elnök úr elismerő szavai: *„Mély barátsággal üdvözlöm a Devecseri Ujság olvasóit. A lap néhány számát olvastam – örömmel láttam, hogy a jót is észreveszi.”* Ez az elismerés nem csak azért fontos, mert az országunk első embere mondta, hanem azért is, mert Göncz Árpádnak, mint írónak, műfordítónak szakértelme vitathatatlan. Öröm számomra, hogy a 25 évvel ezelőtt megjelölt utunkról nem tértünk le. Meg tudtuk őrizni pártatlanságunkat, még akkor is, ha néha egy-egy „nagy” ember mást akart. Sosem kellett félnünk. Az ingyenmunkás (8 évig) vagy a bruttó 15 ezer forint havidíjas mit veszíthet, ha netán lapátra kerül? Őszintén szólva sokat, mert soha egyik szerkesztő, terjesztő sem pénzért vállalta a feladatot. Írtunk, írunk, mert 25 évvel ezelőtt vállaltuk, és mert egy belső kényszer hajt bennünket, hogy írásainkban örökül hagyjuk a jövő nemzedékének a mai kor devecseri embereinek emlékét. Köszönet az utókornak is, ha elolvassák majd a valahol fellelhető „Devecseri Ujságot”!

Váti Ferenc

JUBILEUMI KÖSZÖNTŐ

Nagy öröm számomra, hogy városvezetőként gratulálhatok a Devecseri Ujság 25. jubileumához, személyesen is részese lehetek egy olyan évfordulónak, mely közösségünk történetéhez szorosan és elválaszthatatlanul kapcsolódik. Az újság városunk mindennapjainak és történelmének egyaránt szerves része, hiszen a lap szerkesztői településünk krónikásaiként maguk írják Devecser történetét. A Devecseri Ujság egyedi, egyben példamutató és irányadó a maga nemében a független, tárgyilagos tájékoztatásával, mindazonáltal magazinjellegű igényes sokszínűségével is. Az újság szerkesztői nem kívánnak senkit ócsárolni, pellengérre állítani, olcsó népszerűségre törekedve szenzációt hajszolni, egyszerűen és alázattal „csak” a dolgukat teszik: tájékoztatnak. A teljesség igényével hónapról hónapra megpróbálják csokorba gyűjteni városunk főbb történéseit, eseményeit, a lakosságot érintő és érdeklő híreket, információkat. Ez egyben a lap legfőbb erénye. A Tisztelt Olvasó pedig a szorgalmas és igényes munkavégzés eredményeként olyan újságot tarthat a kezében, amely betekintést nyújt a közös gondolkodáson alapuló szellemi értékeinkbe, sikereink hátterébe is. Átfogó képet kaphat településünkről az is, akit messze vetett a sors városunktól, vagy éppen messziről jött idegenként az újságon keresztül ismerkedne településünkkel. Büszkék lehetünk, büszkék vagyunk a Devecseri Ujságra, amit én is örömmel nyújtok át a messziről érkezett vendégeknek. A szerkesztőség minden egykori, jelenlegi és jövőbeni tagjának jó egészséget, a továbbiakban is józan, objektív meglátásokat, a cikkíráshoz pedig kellő intuíciót kívánok az olvasók megelégedésére, hogy a tájékozódás hasznos és értékes időtöltés legyen a jövőben is.

Boldog születésnapot kívánok!

Ferenczi Gábor

Devecser polgármestere

MAKOVECZ KLUB AZ IDŐSEK OTTHONÁBAN

Asbóthné Szabina nővér az otthonban már visszatérő vendégként üdvözölte a Makovecz Klub tagjait, akik korábbi szereplésükkel sokszor vidámságot hoztak magukkal. Most sem volt másképp. Műsorukkal hangos sikert, mosolyt csaltak az otthonlakók életébe. A bobai központból érkezők is láthatóan és hallhatóan jól érezték magukat. Még nagyobb volt az elismerésük, amikor megtudták, hogy a jókedvet hozók többsége, a Makovecz Klub tagjai, az egykori vörösiszap-katasztrófa károsultjai. A hallgatóságot a klub vezetője, Kovács Ottóné Marika köszöntötte. Aztán jött az „Esti próba a klubban" cím alatt a 9 „lány" és 3 „fiú" fergeteges tánca. Az „Add ide a didit!" dallamára forogtak a csípők, kezek, térdek, botok, kivillantva a csábos bokákat és hagyta látszani a hosszúszárú, csipkés bugyit. Közben a tréfás szövegek nagy kacagásra ingerelték a jelenlévőket. Majd a közönség együtt harsogta a szereplőkkel a „Nem csak a húszéveseké a világ" örökzöld Aradszky-slágert. Szövérfi Gellért klubtag Czeidli István „Somló" c. versét és Radnóti Miklós egyik legjelentősebb költeményét a „Nem tudhatom" címűt szavalta. Zárásként a csoport Hardi Lajos nagyszerű szólójával a veresegyházi asszonykórus közismert dalát („Honky tonk women") énekelte és táncolta a csapat. A várt siker nem maradt el. A műsor végén vastaps kísérte a folyosóra a szereplőket. Akik a sikert aratták: Kovács Ottóné, Varga Rudolfné, Stall Istvánné, Dancs Györgyné, Fazekas Teréz, Horváth Vilmosné, Nagy Józsefné, Orbán Gézáné, Takács Istvánné, Hardi Lajos, Szövérfi Gellért, Takács István és a technikát kezelő Baráth András. A sikeres szereplés után Kovács Ottónét kérdeztem a most „futó" műsorról. (A klubról bővebben majd egy későbbi riportban.)

Fotó: Váti Ferenc

Hogyan áll össze a műsor, kik ötletelnek a tervekhez?

Klubunk fiatalabb tagjai Szente-Takács Anna és férje, Szente Róbert segítenek az új jelenetek, darabok kiválasztásában, a műsor összeállításában, valamint a technikai megvalósításban. Mi klubtagok összedugjuk a fejünket, és mindenki elmondja az ötleteit, véleményét, valamint az internet segítségét is igénybe vesszük. Ezután átbeszéljük, hogy a felmerülő lehetőségek közül mi az, amit a klub meg tud valósítani, majd kiválasztjuk azokat a jeleneteket, táncokat, amelyek a klub számára megfelelőek, ezekből áll össze a műsor. A jelenetek szövegét Anna írja le, és nyomtatja ki több példányban. A zenei anyagot én választom ki, a videózás és a táncok, táncjelenetek lépéseinek leírását Varga Rudolfné Terike, Stall Istvánné Zsuzsa és én szoktuk vállalni. A jelmezeket, ruhákat is közösen beszéljük át. A rendezés elsősorban az én feladatom, amelyhez sok segítséget nyújt a Szente házaspár.

Mi a sikerük titka?

Hogy mindenki szívesen vállalja a feladatokat, megjelennek a próbákon és izgalommal várják az előadásokat, ahol szeretnénk minél többet adni magunkból a közönségnek. Egyszóval; nagyszerű közösség a miénk.

Váti Ferenc

INTERNET ELŐFIZETÉSE MELLÉ MOST
SZÁMÍTÓGÉPET
VAGY TÁBLAGÉPET ADUNK
RÉGI ÉS ÚJ ÜGYFELEINKNEK*

KábelszatNet-2002. Műsorelosztó és Kereskedelmi Kft.
Badacsonytomaj, Fő u. 12. Tel.: (87) 472-104
ugyfel@asat.hu www.kabelszat2002.hu
*Az akció 2019.02.11-től 2019.03.31-ig érvényes illetve a készlet erejéig.
Részletek az ügyfélszolgálaton.
Internet TV Telefon

EMBERMESÉK
AKIT MINDENKI CSAK ÍGY HÍV: CSUPI

Csupi, a katona

Lajos és felesége Edit, Dóra lányukkal

A 3 testvér: Lajos, Mária, Jutka

Régebb óta akarok írni embermesét Szabó Lajosról, de tavasszal sok száz gyümölcsfát metsz, nyáron kisebb-nagyobb kőművesmunkákat vállal, ősszel betakarít, télen disznókat vág. Örökké elfoglalt. Most a két évszak között sikerült „fülön csípni". Változatos életéről mesélt az örökké mozgásban lévő, sok mindenhez értő SZABÓ LAJOS, A CSUPI.

Félárván is vidám, mozgalmas gyerekkor. „Megszületik" a Csupi

Lajos 1951-ben született Devecserben, Mária nővére 1949-ben, Jutka húga 1955-ben. Édesapjuk 1956-ban elhagyta a családját. Hiányát a nagyszülők pótolták, akikkel együtt éltek 1968-ig. Édesanyjuk téglagyári munkájával biztosította a megélhetést. A vidám gyerekkorról Lajos maga gondoskodott; pecáztak a téglagyári folyóban, fociztak a Csapáson, ahol a két leütött kapuba 3 csapat: a Homok utca, a Vásártér és a Disznócsapás igyekezett gólt lőni. A meccsek néhány alkalommal már előrevetítették a mai mérkőzések gorombaságait. Tehenek őrzése közben sípot faragtak. Egy ilyen alkalomkor a „kissé" pösze Molnár Imre rákiáltott Lajosra: „Csipulj, csupulj!"(fújj!) – így lett Szabó Lajos Csupi. Ma is az, a fiatalabbaknak Csupi bácsi. Néha édesanyját is Csupi néninek szólították. Télen a Béka-tavon korcsolyáztak, teknőben tutajoztak, ősszel a Tikhegyen gyümölcsöt „szedtek", és, ha jött a gazda, futottak. Örökös mozgásban voltak. Az iskola alsó tagozatán Tőkés Józsefné volt a tanító néni, Góczán Ferenc a napközis. Felsőben Barták Béla, Vaczkó László, Heinczinger István, Kovács József (rajzos), Péter Lászlóné tanították. Járt rajzszakkörre, de jobban kedvelte a Takács Miklósné vezette kézimunkaszakkört, ahol varrt, hímzett, kötött. Tagja lett a tűzoltózenekarnak. Ha otthon gyakorolt a helikonon, a szomszédok befogták a fülüket, és az udvaron szétfutottak a tyúkok. Jó volt a zenekarban játszani, ünnepekkor kivonulni.

Az élet a legfőbb tanítómester; sok munkahely, sok tapasztalat

Lajos az általános iskola után segédmunkás lett az erdőn; ültetett, kapált, irtott. 1967-ben a helyi Ktsz-be ment. 1968-ban az ajkai 301-esben kőművesnek tanult. Inaséveit Tóth Géza mesternél töltötte. Érdekelte a szakma. Az 1972-73-as évet katonaként Balatonfenyvesen töltötte. A vasútépítő század rajparancsnoka, majd őrsparancsnoka volt. Úri életet élt. Leszerelés után a Ktsz-nél brigádban dolgozott Göncz Józseffel, Havasi Lászlóval és Sulyok Józseffel. Sokat tanult tőlük. Új házakat építettek, gyárakban végeztek kőműves munkákat. 1980-ban a Szolgáltató Kft.-hez („Bazsó-cég") szerződött. Itt télen, nyáron volt munka. Vidéken is vállaltak feladatokat pl. Borgátán a mozgássérülteknek építettek házat. 1985-ben a „Forró-cégnél" lett anyagkihordó, majd ragasztó és szegőgépen dolgozott. Közben kis kitérőt tett a RIMEX-nél, egy fővárosi cégnél bőröket tartósított, és géppel fejt a VICENTER Kft.-nél. Aztán egy időre munkanélküli lett, majd erdei munkásnak állt, ahol csemetét ültetett, gyérített, kaszált, tarra vágott.

Család, hobbi, nyugdíj

Kovács Edit a Ktsz-nél volt varrónő, Csupi ugyanott kőműves. Munkahelyi ismeretség, szerelem, házasság 1980-ban. Dóra lányuk 1986-ban született, nevelt fia István 1975-ben. Lajos 2011-ben lett nyugdíjas. (Talán azért, hogy még többet dolgozzon.) Hobbija mindig az, amit éppen csinál. Tavaly 100 éves oltókésével 44 családnál gyógyította a fákat; oltott, metszett. (Merse Ferenctől tanulta.) Nagyapjától ellesett fogásokkal 20-25 perc alatt bontja szét a disznót „rénfán", néha naponta többet is. Otthon gondozza a nyulakat, tyúkokat, nagy fóliasátrában és terjedelmes kertjében termeszti a növényeket, bővíti a lakást és villanyt szerel. Néha harmonikájával szórakoztatja barátait. Mindig jókedvű. Tréfás hangulatára jellemző, hogy paradicsom, paprikapalántáira vásárolt terméseket aggat, hogy megtréfálja, jókedvre derítse a barátait. Önzetlenül, szívesen segít a rászorulóknak. Ezzel ad példát másoknak, amolyan Csupi-módon.

Váti Ferenc

Születésnap a családban

Csupi Magyarpolányban

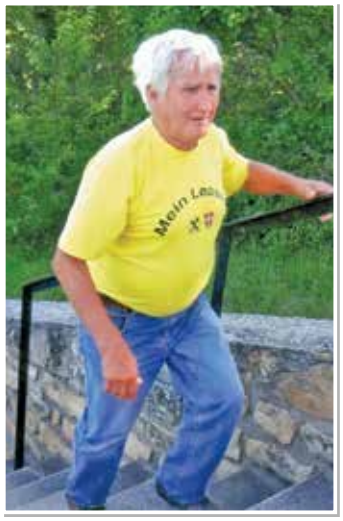

Csupi 2018-ban

Dóri Juci mamával

A SZABADSÁGHARC SOMLÓ KÖRNYÉKI NEMZETŐREI ÉS HONVÉDTISZTJEI

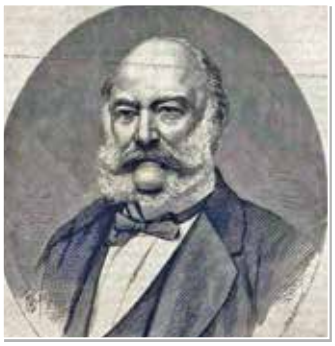

Zichy-Ferraris Manó nemzetőr, majd honvéd őrnagy portréja
Fotó: Internet

Az 1848/49-es forradalom és szabadságharc 171. évfordulójára készülve került a kezembe H. Szabó Lajos pápai helytörténész, szakíró; Somló környék részvétele az 1848/49. évi szabadságharcban című könyve (Pápa, 2003.). „H. Szabó Lajos az országosan is ismert helytörténeti kutató, ebben a könyvében történelmünk legdicsőbb korszakát, az 1848/49-es forradalom és szabadságharc Somló környéki eseményeit örökíti meg dicséretes pontossággal és szakszerűséggel...” - írja a könyvajánlóban Kovács Emil könyvtárigazgató. Az életrajzi adatokban is bővelkedő könyvből néhány jelentősebb személyt választottam ki, akinek tevékenysége, elkötelezettsége, a haza iránti szeretete máig példaértékű. A felsorolást Bezerédy Kristóffal kezdjük, aki a devecseri nemzetőrség kapitánya volt. 1848. június 19-én a Devecser székhellyel szerveződő 46. és 47. számú Veszprém megyei nemzetőr kapitányság őrnagyává (kapitányává) választották meg. Alakulatával, Sellye székhellyel a Dráva-vonal védelmében teljesített szolgálatot. Gróf Zichy-Ferraris Manó nemzetőr, majd honvéd őrnagy, a somlószőlősi kastély építtetője nevét feltétlen meg kell említenünk. Keze alatt számos Somló környéki önkéntes is szolgált. Alakulatával részt vett a Jellasics elleni harcokban. (Felesége, a gyönyörű skót Lady Charlotte Strachan halála után költözött a Somló melletti birtokára.) A nagy idők nagy tanúját, Kerkápoly Tivadart, a kővágóörsi születésű honvéd századost is megilleti a rá való emlékezés. Jelen volt a világosi fegyverletételnél. Hősi helytállásának „jutalma”, hogy közlegényként kényszersorozták az osztrák hadseregbe. Az ott töltött tíz év után került haza, Nemesvámoson jegyző, Felsőörsön postamester volt. Idős korában költözött leányához (Szelestey Gyuláné, Malvin) Devecserbe. Itt halt meg 82 éves korában 1911. december 13-án. A devecseri r. katolikus (régi) temetőben a szabadságharc vitéz katonájának kijáró méltó temetést rendeztek.

Czeidli József

220 ÉVE SZÜLETETT TÁNCSICS MIHÁLY

Táncsics Mihály Ácsteszéren született 1799. április 21-én jobbágy családban. Először takácsmesterséget tanult, majd tanítói oklevelet szerzett. Több településen is tanított, így megyénkben Gannán, Devecserben, Kolontáron, Tapolcán. Gannáról érkezett Devecserbe. Itteni tartózkodásáról így ír: „... Devecser népes, nagy mezőváros, ... a gyerekek nyáron is jártak iskolába ... mindig éheztem ... egy sütő mesterembernek leánykáját iskolán kívül a háznál olvasni tanítottam, amiért semmi más fizetségem nem járt, mint minden lecke után egy páros (sváb) zsemlye, s azt azon melegében befaltam ...” A kisvárosunkból Kolontárra ment át tanítani. Alakja összeforrt a XIX. századi nemzeti függetlenségért folytatott küzdelemmel. Radikális nézeteiért 1846-ban elítélték és bebörtönözték, 1848. március 15-én a pesti nép szabadította ki onnan. (A forradalom jelképévé vált.)

Czeidli József

MÁRCIUS 15.

Gyulladjon ki ma az arcotok,
Dobogjon fel a szívetek,
Még a nap is lángolóbban,
Ragyogjon a föld felett.

Fel-fel azt a magyar zászlót,
Vegyétek le a kalapot,
Egy ezredéves történelmünk,
Nem mutat föl többé ily napot.

Nem volt soha tán-e földön,
S tán nem is lesz olyan nemzet,
Ki magának szabadságot,
Egy rövid nap alatt szerzett.

Úgy kipattant a szíveknek,
Akkor az az örök lángja,
Mint rügyéből a vadrózsa,
Piros pünkösd hajnalára.

Kard se csattant, vér se hullott,
S mire csendült estimára,
Szabaddá lett Magyarország,
Valamennyi honpolgára.

Ágyuk helyett Petőfinek,
Visszhangzott e-kép szava,
Ima gyanánt mondták az nap,
Talpra magyar hív a haza.

Óh tündöklő március nap,
Csoda tettek csoda napja,
Tőled ragyog dicsőségünk,
Történelmünk legszebb napja.

Rád esküszik a magyar szív,
Hűtlen hozzád nem lesz soha,
Légy diadala múltjának,
Jövőjének légy záloga!

(Ismeretlen szerző)

„ÜNNEPNAPON HALOTT HŐSÖKÉRT…”

ISKOLAI MEGEMLÉKEZÉS

Az 1848-49-es forradalom és szabadságharc 171. évfordulója alkalmából megemlékezést tartott a Devecseri Gárdonyi Géza Általános Iskola és AMI. A Művelődési Házban zajlott eseményen Heszné Soós Krisztina moderátor köszöntötte az általános iskola és a középiskola vezetőit, a diáksereget, pedagógusokat, minden megjelent ünneplőt. A megemlékezés a Kis Kata zenekar „Magyar vagyok” című zeneszámára előadott látványos nyitótánccal vette kezdetét, mely jó alapot adott az ünnepi hangulat megteremtésére. „A mai napon ünnepelni és emlékezni gyűltünk össze. Ünnepelni a 171 éve kirobbant magyar forradalom és szabadságharcot, amely a magyar nép élni akarásáról szólt, és megemlékezni mindazokról, akik részt vettek ebben a harcban, és életüket, vérüket adták a magyar szabadságért” - kezdte ünnepi beszédét a moderátor, aki a diákokat arra kérte, legyenek mindig méltók nagy őseikhez, ne felejtsék el, hogy magyarnak születtek, legyenek büszkék hazájukra! A mindenki számára megszívlelendő szavakat követően „Ünnepnapon halott hősökért...” címmel mutatta be ünnepi műsorát az iskola irodalmi színpada. A mozgalmas, színes, zenei elemekben modern, sokszínű előadásban megelevenedtek az 1848/1849-ben történt események, melyeket a fellépők olyan lelkesedéssel és átéléssel tártak a hallgatóság elé, hogy a jelenlévők valóban ’48-ban érezhették magukat. Nem hiába, hogy bizonyos jeleneteknél a könnyek is megjelentek a szemekben. Nagyszerű volt az előadásban, hogy a szavalatok

Fotó: DVTV/Kovács Zsolt

mellett a drámajáték is megjelent a színpadon, így tette a közönség számára érdekessé, látványossá a forradalom eseményeinek bemutatását, katartikus élménnyel fűszerezve. A közönség elismerő tapsa és a dicsérő szavak mellett a gyerekek számára hatalmas csapatépítő élmény volt a közös munka és az alkotás öröme. A magával ragadó, érzelemdús előadás megálmodója, Nyárs Hajnalka intézményvezető-helyettes, a csodálatos díszlet megvalósítója, Koller Gyöngyi tanítónő. A Szózat hangjait követően, a megemlékezés zárásaként, Heszné Soós Krisztina köszönetet mondott mindazoknak, akik bármilyen formában hozzájárultak a rendezvény megvalósulásához.

Vincze Barbara

„MI LETT VELED EMBERKE?”

„AHOL A LAPTOP, OTT AZ IRODA…”

OKTATÁSI KUTATÁS ÉS FEJLESZTÉS SKÓCIÁBAN - MÁZÁR ILDIKÓ KUTATÁSI ÉS FEJLESZTÉSI MUNKATÁRS

Rovatunk következő részében, Mázár Ildikó kutatási és fejlesztési munkatársat mutatjuk be.

Milyen szálak fűzik Devecserhez?

1976. október 27-én születtem Ajkán. Gimnazista koromig Devecserben éltem. Ott jártam óvodába és általános iskolába, és bár mind gimnazista, mind egyetemista koromban kollégista voltam, 10 éve pedig külföldön élek, szüleim a mai napig devecseri lakosok, így még mindig „hazajárhatok” a szülői házamba.

Hol él most és mivel foglalkozik?

Skóciában élek, jelenleg Edinburgh-ban. Távmunkatársként a máltai Tudás Innovációs Központnak (Knowledge Innovation Centre) dolgozom. A jelenlegi pozícióm szerint kutatási és fejlesztési munkatárs vagyok oktatási technológia területen. A rövid középtávú terv, hogy a cég további fejlődésével egy kisebb szakmai csoportnak lehetek a vezetője. A jobban fizető, de nehezebben kiszámítható szaktanácsadáson kívül EU-s nemzetközi projektekben veszek részt.

Mit foglalnak magukban ezek a projektek?

Jelenleg három projektem van, mindhárom olyan eszközök és szolgáltatások fejlesztésén dolgozik, amelyekkel könnyebben hozzáférhetővé és rugalmasabbá tehető a felsőoktatás.

Manapság miért van erre szükség?

Minden tudomány és gyakorlat annyira gyorsan fejlődik, hogy mire valaki elvégez egy egyetemet és munkába áll, fele tudása elévül, és munka mellett szinte lehetetlen újabb és újabb hagyományos formátumú mesterképzéseken részt venni. A mai technológiák könnyen lehetővé teszik nem csupán a tudáshoz való hozzáférést, de az ellenőrzést, vizsgáztatást is (egy komolyabb online képzés során, végén nehezebb csalni egy vizsgán, mint egy egyetemi zárthelyin). Az oktatási és kommunikációs technológiáknak köszönhetően az élethosszig tartó tanulás nagyon sok helyen már rég nem utópia. Ha az egyetemek nem „kapják össze magukat” könnyen lekörözhetik őket az emelt szintű oktatás piacán az agilisebb privát tudás és képzés szolgáltatók. Természetesen én is folyamatosan fejlesztem magam, ahogy az újabb kihívások érnek. A vegyészmérnöki diplomámmal legfeljebb annyit kommunikálok a világ felé, hogy derekasan végigküzdöttem a BME-n a képzést, tehát van kitartásom és megfeleltem minden ottani kihívásnak, de azt, hogy szakmai interjúkra, konferenciákon szekciómoderálásra, vagy magas szintű szakmai bizottságok tagjának kérnek fel, azt azoknak a képességeimnek köszönhetem, amiket az ÉLET iskolájától kaptam, nem a BME-től. Arra is büszke vagyok, hogy volt projektpartnereim újra és újra együttműködést keresnek velem, ennél semmilyen bizottsági tagság nem értékesebb elismerés.

Bemutatná röviden, hogyan jutott el jelenlegi munkájához?

Tagja voltam az intézményi Hallgatói Önkormányzatnak, a kari szociális bizottságnak és az Ars Presso nevű vegyészmérnöki klubnak. A HÖOK (Hallgatói Önkormányzatok Országos Konferenciája) külügyi referensként tevékenykedtem néhány évig, és HÖOK-on keresztül jutottam be az Európai Hallgatói Önkormányzatok Szövetségébe, az ESIB-be (mai nevén ESU: European Student Union). Pár társammal közösen alapítottuk meg a BME Hallgatói Külügyi Bizottságát, aminek én voltam az első elnöke. Diákmunkásként kezdtem el ez Európai Távoktatási és E-Learning Hálózat (European Distance and E-Learning Network - EDEN) titkárságán dolgozni. A főnök látott bennem elszántságot és spirituszt, és rám bízott egy EU-s projektet. Ekkor kezdtem el rendszeresen külföldre utazni projekttárgyalásokra és konferenciákra. 19 évet töltöttem el az EDEN-ben, végül a főtitkárhelyettesi pozícióból hagytam el a szervezetet, majd egy másik nemzetközi e-learning szervezetnél tevékenykedtem. Ezt követte jelenlegi munkahelyem, a máltai Tudás Innovációs Központ.

A központ, ahol dolgozik nem csak a szolgáltatásait tekintve innovatív, hanem a működésében is. Miben nyilvánul ez meg?

Az egyik cégvezető Máltán tartózkodik, a közvetlen főnököm Ljubljanában él, és nincs két munkatárs a 8 fős csapatból, aki egy irodában dolgozna. Mindenki otthonról végzi a munkáját azzal a szintű érettséggel és fegyelmezettséggel, amivel mindannyian rendelkezünk. A teljesítményünk - egyénenként és kollektívan is - kiváló. Sok munkáltató idegenkedik a gondolattól, hogy ekkora szabadságot adjon a munkavállalóinak, de a mi feladataink annyira pontosan ki vannak szabva, hogy nincs lehetőség „lógásra”. Nekem ott van az irodám, ahova a laptopomat viszem, csak erős WiFi legyen a helyiségben (és esetleg erős kávé is). Azzal pedig rengeteg időt és CO_2 kibocsátást spórolok meg, hogy nem kell ingáznom, bár 2-3 havonta egyszer-kétszer repülőre kell szállnom, ami - lássuk be - nem tesz jót a Földnek.

Hogyan emlékszik vissza korábbi önmagára?

Állítólag egészen kicsi korom óta nyughatatlan voltam, és ahogy megtanultam járni, máris futva közlekedtem mindenhova. Felnőtt fejjel sokkal körültekintőbb és megfontoltabb vagyok, mint gyerekkoromban, de a vágy továbbra is hajt újabb és újabb kihívások felé. Már a gimnáziumot (Veszprém Lovassy) is úgy választottam, hogy „világot láthassak”. Budapesti egyetemi éveim során pedig tovább nyílt a világ, és szerencsémre az is megadatott nekem, hogy az USA-ban tanulhattam fél évet. Eddigre mondjuk már „belül” 100%-ig kozmopolita voltam, a baráti köröm ugyanis, az egyetemi miliőnek köszönhetően, nagyon vegyes volt.

Irányítani, vezetni nem egyszerű dolog. Honnan a képesség?

Így 42 évesen és a 20+ éves nemzetközi karrierrel a hátam mögött, talán nem túl nagy szerénytelenség megállapítanom, hogy vezetői képességeim velem születtek. Sosem felejtem el a sok veszekedést két nagyon kedves általános iskolás osztálytársnőmmel, hogy ki legyen az őrsvezető. Tényleg elég korán elkezd csiszolódni egy kis ember személyisége, és később ezekre az alapokra épül minden egyéb.

Együtt a család; Craig, Alexander, Freya és Ildikó

Melyek azok a gyermekkori tevékenységek, melyek befolyásolták élete alakulását?

Gyerekkorom óta sokan egyik legmeghatározóbb személyiségi jegyemnek azt tartották, hogy mindig a társaság középpontjában vagyok. Be kell látnom, hogy tényleg mindig éltetett a reflektorfény és a csapatszellem. Általános iskolás koromban részt vettem minden szavaló és prózamondó versenyen, gimnazista és egyetemista koromban pedig színészkedtem is (nem is voltam rossz, egyszer legjobb színésznői alakítás díjat is nyertem egy megyei színjátszó találkozón). A másik szenvedélyem - általános iskolás korom óta - a technológia. Ha jól emlékszem, apu az elsők között volt Devecserben, aki szert tett egy számítógépre (megjegyzem, ő legalább annyira imádott vele „játszani”, mint az öcsém és én). Kovács Feri bácsi tartott régen a kultúrházban programozó foglalkozást, ott tanultam meg a Basic programozó nyelv alapjait, és a Kastélykönyvtárból kölcsönöztem ki számítógépes magazinokat, amelyekből az egyszerű Commodore 64 játék kódokat kimásoltam. Hát ez a mánia is megmaradt. 1998 óta foglalkozom innovatív technológiák használatával az oktatás területén, és azóta is igyekszem az elsők között kipróbálni ígéretes új programokat, appokat.

Hogy jut idő munkája mellett a családra?

Szerencsésnek vallhatom magam magánéleti téren is. Életem párját a borús, szeles Skóciában találtam meg. Az akkor 5, ma 16 éves nevelt lányomnak köszönhetően abban a hitemben is megerősödtem, hogy meg tudom osztani a figyelmemet a család és a munka között anélkül, hogy ennek bárki kárát lássa, és bár elég későn érett meg bennem ez a döntés, 40 éves fejjel átéltem a babavárás és életadás örömét is. Kisfiam most 15 hónapos, és látszólag ugyanolyan izgága, mint az édesanyja volt ennyi idősen. Az egyetlen elmulaszthatatlan kötelességem, hogy a projektjeim nemzetközi találkozóin részt vegyek, és persze hogy a rám rótt feladatokat határidőre teljesítsem.

Visszajönne-e Devecserbe, hogy megmutatkozzon?

Boldogan! Elég kiszámíthatatlan, hogy mikor tudok hazamenni, de májusban is tervezek egy villámlátogatást, és egyelőre úgy néz ki, hogy a nyáron is hazautazom a kisfiammal családlátogatásra 1-2 hétre.

Köszönöm az interjút!

Vincze Barbara

RÖVID HÍREK

Dürgő Péter egyéni vállalkozó jóvoltából 20 db párnázott székkel gazdagodott az iskola alsó tagozata.

A Meggyeserdő Honvéd Nyugdíjasklub néhány tagja a nemzeti ünnepre készülve rendbe tette a r. katolikus (régi) temetőben lévő negyvennyolcas sírokat, Erhardt János honvéd tizedes, Kerkápoly Tivadar honvéd százados, Nagy József honvéd nyughelyét.

A Devecseri Városüzemeltetési Kft. munkatársai felújították az iskola melletti játszótér padjait.

Készül az új tető az egykori kórház épületegyüttesén.

A „Bocsoda" iskolaelőkészítő-program keretein belül a nagycsoportos óvodások és szüleik ezúttal a Zeneiskola életébe nyerhettek bepillantást a „Zenesuli" foglalkozáson. Ihászné Szabó Katalin, Horváth Bettina, Göcsei Márk és Hekele Dániel zenetanárok segítségével megismerkedhettek a különböző hangszerekkel, részesei lehettek a foglalkozásoknak. Megfigyelhették, hogy gyakorolnak hangszereiken a zeneiskolások.

A Devecseri Önkéntes Tűzoltó Egyesület egy nyertes Kehop pályázat keretében a Nemzetközi Polgári Védelmi Nap alkalmából a Veszprém Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóságon egy nagy teljesítményű szivattyút és egy áramfejlesztőt vehetett át.

Az iskola-előkészítő programban „Sportsuli" foglalkozásra hívták az ovisokat és szüleiket. Mozgásos gyakorlatokkal, játékos versenyekkel várták a leendő elsősöket.

A Veszprém Megyei Kereskedelmi és Iparkamara által meghirdetett „Szakmára Fel!" című szakmaismereti versenyre a 6.a osztályból két csapat jelentkezett. Az első 2 forduló után az egyik csapat a döntőben mérhette össze tudását a Veszprém megyei iskolákkal, ahol a 9. helyen végeztek. Csapattagok: Lakatos Zsófia, Páhi Benjamin, Sinkovics Timon, Vas-Kovács Sándor. Felkészítő tanár: Szabó Adrienn. Gratulálunk!

Az iskola-előkészítő foglalkozások során az alsó tagozatosok farsangjára hívták a leendő első osztályos gyerekeket. Részt vettek a közös játékokban, versenyekben, táncban, mely által ízelítőt kaptak az iskolai farsang hangulatából.

A képviselő-testület döntése alapján kihelyezésre került egy mobil mérőállomás, mely a környezeti levegő légszennyezettségéről gyűjt adatokat.

Február 19-én a Veszprémi Deák Ferenc Általános Iskolában rendezték meg a Kazinczyról elnevezett „Szép Magyar Beszéd" versenyt. A megmérettetésre – két kategóriában - Veszprém megye alapfokú oktatási intézményeiből közel félszáz nevezés érkezett. Az 5-6. osztályosok vetélkedésében Dávid Eszter 6.b osztályos tanuló, remek szerepléssel az előkelő III. helyezést szerezte meg. Felkészítő tanára Horváth András Csabáné Treiber Ildikó. Gratulálunk!

Az MSZP helyi szervezete nőnap alkalmából köszöntötte a hölgyeket a Művelődési Házban. A rendezvényen részt vett Mesterházy Attila országgyűlési képviselő.

A Csöglei Általános Iskola népdaléneklési versenyt hirdetett. A kiírásban célként a tehetséggondozást, a népdaléneklés népszerűsítését, a kodályi és a bartóki hagyományok ápolását tűzték ki. A zsűri elnöke Navratil Andrea népdalénekes, a Népművészet Ifjú Mestere, Bezerédj-díjas, Bartók Emlékdíjas énekes volt. A versenyen Leja Larina 1.a ezüst, Orsós Bíborka 3.a és Kalányos Evelin 4.a arany, Dávid Eszter 6.b kiemelt arany, Török Vivien 8.b ezüst fokozatot ért el. Gratulálunk!

AZ A TÁPLÁLÓ ZAB…

A zab pehely formája egyre népszerűbb, hiszen olcsó, sokféleképp variálható. Akár reggelire is készíthetünk zabkását, jó hatással van az emberi szervezetre. A zabpehely először a müzlikeverékekben jelent meg, de önmagában sokkal egészségesebb. A zab kitűnő fehérjeforrás, emellett fehérjeépítő anyagokat is tartalmaz, tejjel fogyasztva pedig minden aminosavhoz hozzájuttatja a szervezetet. Magas a vitamin- és tápanyagtartalma is, hiszen többféle B-vitamint, E-vitamint, esszenciális zsírsavakat, kalciumot, magnéziumot, alumíniumot, cinket, foszfort, káliumot, vasat találhatunk benne. Olyan komplex szénhidrátokat tartalmaz, amelyet diétázók, cukorbetegek is nyugodtan fogyaszthatnak, emellett glikémiás indexe is megfelelő, így nem emeli meg a vércukorszintet. A zab könnyen emészthetősége és magas rosttartalma miatt az anyagcsere legjobb barátja, emellett fontos szerepe van az emésztés folyamataiban is, valamint megelőzi az elhízást és a székrekedést is. Különösen jót tesz a vastagbélnek, csökkenti a rák kialakulásának kockázatát, stabilizálja a vércukorszintet, ezért jól beépíthető a cukorbetegek étrendjébe is. A zab a koleszterinszintre is jó hatással van, hiszen ballasztanyagainak köszönhetően csökkenti azt, így segíti a szív- és érrendszer karbantartását. Gyomorpanaszokra is alkalmas, könnyen emészthető, ám mégis eltelít, emellett a vérnyomásra is csökkentő hatással van. A bőrre és a hajra is jó hatással van, akár zabos pakolásként is használhatjuk az arcunkra. Remekül variálható: natúr gyümölcsökkel, kompóttal, zöldségekkel, hússal is fogyasztható. De lehet a natúr verziót választani, az egyszerű zabkását, vízben vagy tejben megfőzni a zabpelyhet. Bármivel ízesíthetjük, mogyoróvajjal, vaníliával, fahéjjal, kakaóporral. Hús panírozására is kiváló, ha apró szemű zabot használunk, helyettesíthetjük a panírmorzsát. Habarásnál, a búzalisztet is pótolhatjuk zablisztte l, s pár evőkanálnyi zabpehely még az étel rosttartalmát is fokozza. Legyen egy zacskóval mindig otthon liszt és pehely, s ha éppen kedvünk van, kipróbálhatjuk. Jó étvágyat hozzá!

M. Mester Katalin

IX. NOSZLOPI ÍZPARÁDÉ

2019. február 10-én vasárnap ismét a noszlopi Sportcsarnokban került megrendezésre Noszlop Község Önkormányzata, a Noszlop Községért Alapítvány és a Lucullus Fogadó - Noszlop szervezésében a IX. Noszlopi Ízparádé. A rendezvényen 142 fő volt a felnőtt nevező, akik a kocsonyák, sütemények, eltett ételek – akár lekvárok, befőttek, savanyúságok, – és a házikenyerek sütésének versenyében mérettették meg magukat. E négy kategóriában összesen 443 féle ételt hoztak a zsűri elé. A környékről, Pápa, Nyirád, Tapolca, Nyárád, Káptalanfa, Devecser, Kemeneshőgyész, Bakonygyepes, Csót képviseltette magát, de még az Őrségből és a Csallóközből is érkeztek nevezők, hogy megmérethessék főzőtudományukat a versenyen. A káptalanfai Kovács Jenőné Erzsike is már harmadszor volt jelen csinos tortájával, süteményeivel. Szabó Péter ötletgazda és a népes zsűri, amely tagok között polgármester, iskolaigazgató is volt, no meg természetesen jeles mestercukrász, kitűnő szakács az elkészített ételek külalakjában, tálalásában minden évben egyre kedvezőbb változást tapasztalnak. Sok résztvevőt vonzott a külön kategória, mely a gyermekeknek, a „kiskuktáknak” szólt. A nyolc csoporttal, 177 gyermek és 13 kísérő pedagógus, 141 féle ételkülönlegességgel érkezett. A rendezvény, mint az elmúlt években is komoly szakmai zsűrizéssel és izgalmas eredményhirdetéssel zárult. A versenyben megszerezhető címként arany, bronz és ezüst minősítéseket, emléklapokat, serlegeket osztottak ki a nevezők között. Összesen 252 érem talált gazdára és 20 főt különdíjjal jutalmaztak munkájukért. Tárgyjutalomként 347 ezer forint értékű ajándékot osztott ki a zsűri. Megállapíthattuk már többedszer-re, hogy mi magyarok szeretünk finomakat enni, s a kitűnő minőség mellett az étel feltálalásának, a sütemény felszeletelésének, tálcára tevésének is megadjuk a módját.

M. Mester Katalin

MINEK NEVEZZELEK?

Minden hónapban dönt a Magyar Tudományos Akadémia (MTA) Névtanácsa arról, hogy milyen új utóneveket engedélyezzenek. A leendő szülők időnként extrém kérésekkel is előállnak, amelyek közül néhányat elfogadnak, s vannak oly nevek, melyeket nem. Természetesen azt is közzéteszik, amiket nem hagytak jóvá. A több ezer név mellett, friss engedéllyel a lányoknak már választhatják szüleik a Deneriszt, a Zálit, a Kuntit, a Balzsát és a Nandität. Fiúknál pedig a MTA döntése értelmében kereszteltethetnek Hananjá, Noam és Zaim nevű gyermekeket. Nem engedélyezték viszont az Öcsi, a Gézengúz, a Szöcske és a Kopasz neveket a kérvényezőknek. A Belügyminisztérium honlapján megjelent a legfrissebb, 2018-as évre vonatkozó utónév-statisztika. Ebből a jelentésből nemcsak az derül ki, hogy a Hanna, Anna, Zoé trió 2017 után tavaly, 2018-ban is nyert a lányoknál, de az is, hogy a két éve dobogós, régi, szép név, a Levente helyére a fiúknál feljött a Dominik. 2018-ban első utónévként a Bencét 1523 csecsemő kapta, a Mátét 1336, a Dominikot pedig 1188 kisgyermek. A tízes lista legvégén lévő Dávid keresztnévnek 990 kisfiú szülei örülhetett idén. Tavaly 1850 Hanna született, 1589 Anna és 1529 Zoé. A legnépszerűbb utónevek százas listáját a fiúknál a Flórián, a lányoknál az Elena zárja. Az MTA Névtanácsa javasolja a szülőknek, hogy jól gondolják meg a gyermek nevét, ami egy életen át elkíséri. Nem érdemes extra különleges névvel terhelni a kisgyermeket, ami csak nehézséget okoz neki kortársai között és később is. A nagynénim így sóhajtott fel egyszer, hol vannak már a Máriák, Ilonák, Erzsébetek, Katalinok, Évák…, a szép magyar lánynevek. S hol vannak már a Józsefek, Mihályok, Lászlók, Ferencek, Tamások…! Biztosak vagyunk benne, hogy ismét lesz virágkora a jóhangzású nagyapáink, nagyanyáink keresztneveinek…

M. Mester Katalin

MINDEN ÓRÁBAN ELADUNK EGY INGATLANT.

HÍVJON MINKET: 06 70 454 51 13

AZ ÖN INGATLANÁT IS ELADJUK!

HIRDESSEN NÁLUNK!

Hirdetések, köszönetnyilvánítások, jókívánságok díjai:

Teljes oldal (1/1): 35 000 Ft
Fél oldal (½): 18 000 Ft
Negyed oldal (¼): 9 500 Ft
Tizenhatod oldal (1/16): 2 600 Ft
4 x 4-es területű: 1 400 Ft
Apróhirdetés (20 szóig): 600 Ft

Nyolcad oldal (1/8): 5 000 Ft

A hirdetési szöveget a könyvtár információs pultjánál lehet leadni.

KÖNYVAJÁNLÓ

Felnőtteknek:

Maggie O'Farrell: Vagyok, vagyok, vagyok. Tizenhét találkozásom a halállal

Maggie O'Farrell meghökkentő memoárja, a Vagyok, vagyok, vagyok az írónő életét szakaszokra tagoló és meghatározó halálközeli élményeket veszi sorra. Gyerekkori betegségét, amely egy egész évre ágyhoz kötötte, és amelyből senki sem hitte, hogy felépülhet. Kamaszkori menekülésvágyát, amely kis híján tragédiában végződött. Találkozását valami beteg lelkű személlyel egy elhagyatott ösvényen. És mindegyik közül a legriasztóbb: mindennapos küzdelmét azért, hogy megóvja lánya életét – aki számára a könyvet is írta – attól a betegségtől, amely hihetetlenül sebezhetővé teszi az élet számtalan veszélyével szemben. A tizenhét különálló találkozás Maggie-t különböző életkorokban és különféle helyszíneken ábrázolja, életét éles, spontán pillanatfelvételek sorozataként mutatva be. O'Farrell felkavaróan adja vissza azt az érzést, hogy a veszély mindig a közelünkben ólálkodik, emellett azonban rávilágít az élet értékére, szépségére és rejtélyeire is.

Gyerekeknek:

Otfried Preussler: Kökény, a kalapos manó

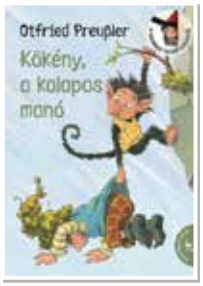

Egy szép őszi napon Kökény, a kalapkészítő manó gondol egyet, félreteszi a fakanalat, és ahelyett, hogy befejezné a lekvárfőzést, inkább kirándulni indul. Hiába, a legszorgalmasabb manónak is szüksége van egy kis kikapcsolódásra és kalandra! Kaland pedig akad bőven, több is, mint szeretné... Még szerencse, hogy a bajban új barátra lel, akinek az oldalán még a vad Setenetter is legyőzhető!

Devecseri Városi Könyvtár
és Művelődési Ház
Nyitva tartás:
H-K: 12-17 Sz: Szünnap
Cs-P: 9-17
Szo: 8-12 (tanítási időben)

MOSOLYPERCEK

Bölcsesség: A saját magam főnöke vagyok, s ha láttok magamban beszélni, nem elment az eszem, hanem értekezletet tartok.

Két szőke nő beszélget:
- Képzeld megbuktam vezetésből!
- Hogy történt?
- Egy körforgalomhoz értünk, ahol ki volt írva, hogy „30”. Hát én körbe is mentem harmincszor, mégis meghúztak.
- Jaj, szegénykém, nem lehet, hogy elszámoltad magad?

Bejelentkezik a rendőr a kapitányságra:
- Halló, már a helyszínen vagyok. Egy nő a férjét, mert az rámént a frissen felmosott konyhakőre, (véletlen) úgy megütötte, hogy az meghalt…
- Letartóztatta az asszonyt?
- Még nem, megvárom, hogy a kő felszáradjon…

Állati – humor
- Miért tévednek keveset az állatok?
- Mert tévedni, emberi dolog!

- Ki a mosómedve legjobb barátja?
- A teknősbéka.

- Miért nagyon izgalmas a tetű élete?
- Mert hajszálon múlik az élete.

Gyűjtötte: M. Mester Katalin

GÓLYAHÍR

2019 februárjában született:
Horváth János és Forgács Enikő kislánya: **Alíz** (02.15.); Csider Tibor és Bodács Zsanett kisfia: **Zalán** (02.28.)

Sok szeretettel köszöntjük városunk legifjabb lakóit! Jó egészséget kívánunk mindannyiuknak!

(A személyiségi jogok védelme miatt, rovatunkban csak azon újszülöttek neve szerepel, akiknek szülei ehhez írásban hozzájárultak. Megértésüket köszönjük! – a szerk.)

MESÉLJEN A MÚLT…

Kedves Devecseriek!

Szeretnénk a régi tablókból létrehozni egy gyűjteményt és közzétenni. Kérjük, akinek birtokában van régebbi, vagy újabb devecseri iskolai éveit megörökítő tablókép vagy csoportkép, elektronikus úton küldje el a devecseriujsag@gmail.com címre, vagy személyesen juttassa el hozzám, archiváljuk és visszaadjuk a fotókat. Kérjük Önöket, szíveskedjenek feltüntetni azt a tanévet, amelyben a fénykép készült és az osztályt! Köszönjük!

Vincze Barbara
főszerkesztő

REJTVÉNY

DONÁSZY MAGDA: MÁRCIUS 15.

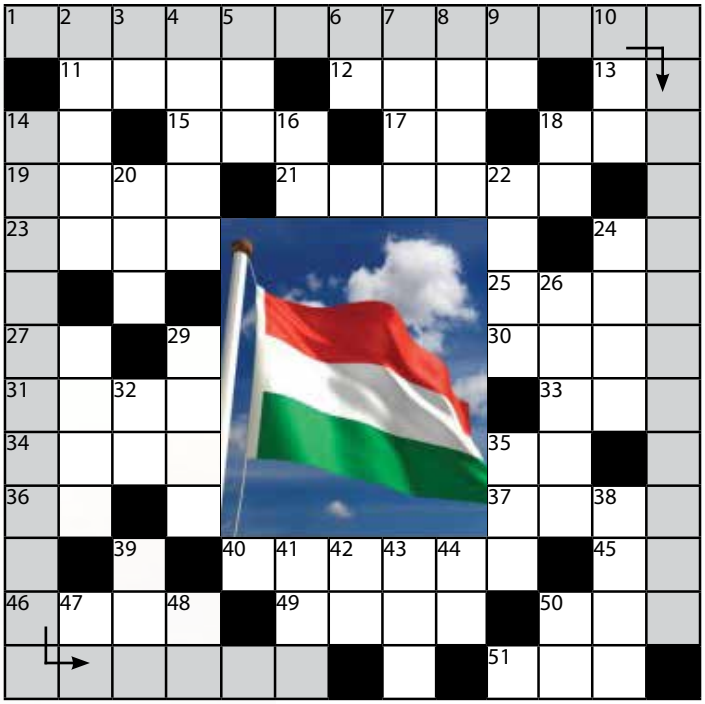

VÍZSZINTES: 1./ A megfejtendő rejtvény első része (Zárt betűk: M, N, O, Á, L, G) 11./ Sör angolul 12./ Tavalyi erjedt szőlőlé 13./ Oxigén és kén vegyjele 14./ Arzén vegyjele 15./ ... Zsuzsa (Pápai születésű költő) 17./ Kert közepe! 18./ Méh termelte édesség 19./ Páros kiválasztószerv 21./ Örömteli 23./ Tanonc 24./ NaCl 25./ Tanít 27./ Ezen a napon 30./ Téli sportot űz 31./ József és a színes szélesvásznú ....kabát (Színdarab) 33./ Mesteri közepe! 34./ Spanyolországi település 35./ Zamat 36./ Cím szélei! 37./ Rázkódik 40./ József Attila ismert verse 45./ Időszámításunk előtt (Rövidítve!) 46./ Vonaton utazó 49./ Pagony 50./ Meztelen testet ábrázoló alkotás 51./ Közvetlen közelébe

FÜGGŐLEGES: 2./ Ismert műve: a Nóra 3./ Neon vegyjele 4./ Régi fenyítőeszköz 5./ Erika becézve! 6./ Téli csapadék 7./ .... a rengetegben (Tamási Áron mű) 8./ Érzéketlen 9./ Porc közepe! 10./ Női név 14./ A megfejtendő rejtvény második része (Zárt betűk: G, I, S, É) 16./ A középfokú melléknév jele 18./ Magnézium vegyjele 20./ Címermadár 22./ Eszes 24./ Rohan 26./ .....báb égetés télbúcsúztatókor 28./ Aljazó 29./ .... Sharif (Egyiptomi születésű filmszínész) 32./ Kotta rész! 35./ A regény alkotója 38./ A győzelem istennője a görög mitológiában 39./ A hét vezér egyike 41./ Talál 42./ Törökország autójele 43./ ... Endre (A költő 100 éve halt meg) 44./ Gyökér 47./ Rövid ütem 48./ Kétjegyű betű 50./ Alumínium vegyjele

Czeidli József

Devecseri Ujság – A település közéleti lapja. Kiadja: Devecseri Városi Könyvtár és Művelődési Ház Devecser, Petőfi tér 5. **Nyomdai munka:** AlphaPress Nyomda és Kreatív Grafikai Stúdió Székesfehérvár, Homoksor 7. www.alphapress.hu Megjelenik: 2200 példányban Devecser, Noszlop, Oroszi és Nagypalád-Fertősalmás településeken. ISSN 2062-6878. **Hirdetésfelvétel:** a könyvtárban nyitva tartási idő alatt. **E-mail:** devecseriujsag@gmail.com. **Levélcím:** Devecser Városi Könyvtár és Művelődési Ház, 8460 Devecser, Jókai utca 3. Tel: 88/224-125. **Felelős szerkesztő: Vincze Barbara Szerkesztő-bizottság:** Czeidli József, Cserna Róbert, M. Mester Katalin, Váti Ferenc
Az újságunkban megjelenő hirdetések valóságtartalmáért felelősséget nem vállalunk!